

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2009

N:o 1704—1735

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1704	Laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta	7244
1705	Laki opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta	7265
1706	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta .	7285
1707	Laki perusopetuslain 5 ja 43 §:n muuttamisesta	7289
1708	Laki taiteen perusopetuksesta annetun lain 11 §:n muuttamisesta	7290
1709	Laki kirjastolain 9 §:n muuttamisesta	7291
1710	Laki kuntien kulttuuritoiminnasta annetun lain 3 §:n muuttamisesta	7292
1711	Laki lasten päivähoidosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta	7293
1712	Laki lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain 12 §:n muuttamisesta	7294
1713	Laki kansanterveyslain 19 §:n muuttamisesta	7295
1714	Laki erikoissairaanhoidolain 4 §:n muuttamisesta	7296
1715	Laki sosiaalihuoltolain 2 §:n muuttamisesta	7297
1716	Laki toimeentulotuesta annetun lain 5 §:n muuttamisesta	7298
1717	Laki kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain 48 §:n muuttamisesta	7299
1718	Laki vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain 5 §:n muuttamisesta	7300
1719	Laki kuntouttavasta työtoiminnasta annetun lain 25 §:n muuttamisesta	7301
1720	Laki mielenterveyslain 3 §:n muuttamisesta	7302
1721	Laki päihdehuoltolain 4 §:n muuttamisesta	7303
1722	Laki tartuntatautilain 8 §:n muuttamisesta	7304
1723	Laki terveydensuojelulain 58 §:n muuttamisesta	7305
1724	Laki elintarvikelain 85 §:n muuttamisesta	7306
1725	Laki kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain 8 §:n muuttamisesta	7307
1726	Laki kemikaalilain 61 §:n muuttamisesta	7308
1727	Laki lääkelain 62 §:n muuttamisesta	7309
1728	Laki kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain 37 §:n muuttamisesta	7310
1729	Laki sosiaalisesta luototuksesta annetun lain 3 §:n muuttamisesta	7311
1730	Laki raittiustyölain 7 §:n muuttamisesta	7312
1731	Laki toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain 14 a §:n muuttamisesta	7313
1732	Valtioneuvoston asetus kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta	7314
1733	Valtioneuvoston asetus palosuojelurahastosta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 ja 3 §:n muuttamisesta	7318
1734	Valtioneuvoston asetus Pelastusopistosta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n muuttamisesta	7319
1735	Valtioneuvoston asetus pelastustoimesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	7320

N:o 1704

Laki**kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan käyttökustannuksiin myönnettävään valtionosuuteen sellaisiin kuntien tehtäviin (*valtionosuustehtävä*), joista säädetään:

- 1) perusopetuslaissa (628/1998);
- 2) lasten päivähoidosta annetussa laissa (36/1973);
- 3) lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetussa laissa (1128/1996);
- 4) kansanterveyslaissa (66/1972);
- 5) erikoissairaanhoidolaissa (1062/1989);
- 6) sosiaalihuoltolaissa (710/1982);
- 7) toimeentulotuesta annetussa laissa (1412/1997);
- 8) elatustukilaissa (580/2008);
- 9) lastensuojelulaissa (417/2007);
- 10) kehitysvammaisten erityishuollosta annetussa laissa (519/1977);
- 11) vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetussa laissa (380/1987);

12) kuntouttavasta työtoiminnasta annetussa laissa (189/2001);

13) mielenterveyslaissa (1116/1990);

14) päihdehuoltolaissa (41/1986);

15) tartuntatautilaissa (583/1986);

16) terveydensuojelulaissa (763/1994);

17) elintarvikelaissa (23/2006);

18) kuntien ympäristösuojelun hallinnosta annetussa laissa (64/1986);

19) kemikaalilaissa (744/1989);

20) lääkelain (395/1987) 8 luvussa;

21) kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetussa laissa (75/2004);

22) sosiaalisesta luototuksesta annetussa laissa (1133/2002);

23) raittiustyölaissa (828/1982);

24) toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetussa laissa (693/1976);

25) eläinlääkintähuoltolaissa (765/2009);

26) kirjastolaissa (904/1998);

27) kuntien kulttuuritoiminnasta annetussa laissa (728/1992); ja

28) taiteen perusopetuksesta annetussa laissa (633/1998).

Tätä lakia sovelletaan oppilaan kotikunnan maksamaan korvaukseen (*kotikuntakorvaus*) toiselle kunnalle, kuntayhtymälle tai perus-

opetuslain mukaisen opetuksen järjestämisluvan saaneelle rekisteröidylle yhteisölle tai säätiölle ja yliopistolle sekä valtiolle (*opetuksen järjestäjä*), jos muu kuin oppilaan kotikunta järjestää oppilaalle esi- ja perusopetusta.

Tätä lakia ei sovelleta Ahvenanmaan maakunnassa.

2 §

Poikkeukset soveltamisalasta

Tämän lain perusteella ei myönnetä valtionosuutta käyttökustannuksiin, jotka aiheutuvat:

- 1) perusopetuslain 8 a luvussa tarkoitetusta aamu- ja iltapäivätoiminnasta;
- 2) perusopetuslain 9 §:ssä tarkoitetusta maahanmuuttajille järjestettävästä perusopetukseen valmistavasta opetuksesta;
- 3) perusopetuslain 5 §:ssä tarkoitetusta lisäopetuksesta;
- 4) perusopetuslain 46 §:ssä tarkoitetusta muille kuin oppivelvollisille järjestettävästä perusopetuksesta;
- 5) perusopetuksen järjestämisestä sisäoppilaitosmuotoisesti;
- 6) taiteen perusopetuksesta annetun lain 11 §:n 3 momentissa tarkoitetusta opetustuntien määrään perustuvasta opetuksesta;
- 7) kirjastolain 4 §:ssä tarkoitetusta maakunta- ja keskuskirjastotoiminnasta;
- 8) sosiaalisesta luototuksesta annetussa laissa tarkoitetussa sosiaalisen luototuksen luottopääomasta ja luottotappiosta;
- 9) lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain 20 §:ssä tarkoitetusta kunnallisesta lisästä;
- 10) toimeentulotuesta annetun lain 7 §:ssä tarkoitetusta perustoimeentulotuesta;
- 11) kuntouttavasta työtoiminnasta annetun lain 24 §:n perusteella maksettavasta valtion korvausta vastaavasta osuudesta; ja
- 12) terveydenhuollon opetuksen ja tutkimuksen järjestämisestä siltä osin kuin siitä maksetaan erikoissairaanhoidolain 47 ja 47 a §:n perusteella valtion korvausta.

Tätä lakia ei sovelleta, jos esi- ja perusopetusta järjestetään ulkomailla.

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta

annetussa laissa (1705/2009) säädetään perusopetuslain 25 §:n 2 momentissa tarkoitettua pidennettyyn oppivelvollisuuteen perustuvan opetuksen sekä sisäoppilaitosmuodossa ja koulukodissa järjestettävän opetuksen käyttökustannuksiin ikäluokkaan perustuvan valtionosuuden lisäksi myönnettävästä rahoituksesta.

Edellä 1 momentin 3—5 ja 7 kohdassa ja 3 momentissa tarkoitettujen tehtävien perusteella opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain nojalla myönnettävä rahoitus otetaan huomioon 55 §:ssä tarkoitettua valtionosuusprosentissa.

3 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Tätä lakia sovelletaan opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain sekä vapaasta sivistystyöstä annetun lain (632/1998) mukaisiin valtionosuuksiin ja rahoitukseen siten kuin tässä laissa erikseen säädetään.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan jäljempänä:

- 1) *varainhoitovuodella* sitä kalenterivuotta, jolle valtionosuus myönnetään;
- 2) *perushinnalla* kunnan valtionosuuden perusteena olevien laskennallisten kustannusten perusteena käytettävää asukaskohtaista laskennallista perustetta tai määrätymisperusteiden asukaskohtaista hintaa;
- 3) *asukastiheydellä* kunnan asukasmäärää maaneliökilometrillä varainhoitovuotta edeltävää vuotta edeltäneen vuoden lopussa;
- 4) *kaksikielisellä kunnalla* kielilain (423/2003) 5 §:ssä tarkoitettua kaksikielistä kuntaa;
- 5) *saamelaisten kotiseutualueen kunnalla* saamelaiskäräjistä annetun lain (974/1995) 4 §:ssä tarkoitettua saamelaisten kotiseutualueeseen kuuluvaa kuntaa;
- 6) *saaristokunnalla* saariston kehityksen edistämisestä annetun lain (494/1981) 9 §:ssä tarkoitettua kuntaa;
- 7) *saaristo-osakunnalla* kuntaa, jonka saa-

risto-osaan sovelletaan saariston kehityksen edistämisestä annetun lain 9 §:n mukaan saaristokuntaa koskevia säännöksiä;

8) *vieraskielisellä* henkilöä, joka on ilmoittanut väestötietolain (507/1993) 2 §:ssä tarkoitettuun väestötietojärjestelmään äidinkielekseen muun kielen kuin suomen, ruotsin tai saamen kielen;

9) *saamenkielisellä* henkilöä, joka on ilmoittanut väestötietolain 2 §:ssä tarkoitettuun väestötietojärjestelmään äidinkielekseen saamen kielen; sekä

10) *oppivelvollisella* perusopetuslain 25 §:ssä tarkoitettua oppivelvollista.

Tässä laissa kunnan asukkaalla tarkoitetaan henkilöä, jonka kotikunta kyseinen kunta on kotikuntalain (201/1994) mukaan.

Kunnan asukas ja asukasmäärä sekä ikäluokka määräytyvät, jollei tässä laissa toisin säädetä, väestötietolain 18 §:n mukaisesti varainhoitovuotta edeltävää vuotta edeltäneen vuoden lopun tilanteen mukaan.

2 luku

Kunnan peruspalvelujen valtionosuus

5 §

Kunnan peruspalvelujen valtionosuus

Kunnan peruspalvelujen valtionosuuden laskemisen perusteina (*valtionosuusperusteet*) käytetään:

- 1) yleisen osan määräytymisperusteita;
- 2) sosiaali- ja terveydenhuollon laskennallisia kustannuksia;
- 3) esi- ja perusopetuksen sekä yleisten kirjastojen laskennallisia kustannuksia;
- 4) taiteen perusopetuksen ja yleisen kulttuuritoimen määräytymisperusteita; sekä
- 5) erityisen harvan asutuksen, saaristokunnan sekä saamelaisten kotiseutualueen kunnan lisäosien määräytymisperusteita.

Kunnalle myönnetään valtionosuutta 1 §:ssä tarkoitettujen valtionosuustehtävien järjestämisestä aiheutuviin kustannuksiin euromäärä, joka saadaan, kun 12—23 §:n mukaisesti määräytyvät kunnan sosiaali- ja terveydenhuollon, esi- ja perusopetuksen sekä yleisten kirjastojen laskennalliset kustannuk-

set sekä 24 ja 25 §:n mukaiset kunnan taiteen perusopetuksen ja yleisen kulttuuritoimen määräytymisperusteet lasketaan yhteen ja saadusta summasta vähennetään 55 §:ssä tarkoitettu kunnan omarahoitusosuus. Näin saatuun euromäärään lisätään kunnan 6—11 §:n perusteella määräytyvä yleinen osa sekä 26—28 §:ssä tarkoitettujen erityisen harvan asutuksen, saaristokunnan sekä saamelaisten kotiseutualueen kunnan lisäosat.

Verotuloihin perustuvasta valtionosuuden tasauksesta sekä valtionosuuteen tehtävistä li-
säyksistä ja vähennyksistä säädetään 7 luvussa.

3 luku

Yleisen osan määräytymisperusteet

6 §

Yleisen osan määräytymisperusteet

Kunta saa yleisenä osana euromäärän, joka saadaan lisäämällä yleisen osan perushintaan 7—11 §:ssä säädetty perushinnan korotukset sekä kertomalla summa kunnan asukasmäärällä.

Saaristo- tai syrjäisyyskorotus otetaan 1 momentissa tarkoitettussa laskelmassa huomioon vaihtoehtoisina sen mukaan, kumpi niistä on kunnalle edullisempi. Saaristo-osakunnalle perushintaa korotetaan sekä saaristo- että syrjäisyyskorotuksella.

7 §

Saaristokorotus

Saaristokunnalle, jonka asukkaista vähintään puolet asuu ilman kiinteää tieyhteyttä mantereeseen, yleisen osan perushintaa korotetaan euromäärällä, joka on yleisen osan perushinta seitsenkertaisena. Muille saaristokunnille korotus on yleisen osan perushinta nelinkertaisena.

Saaristo-osakunnalle yleisen osan perushintaa korotetaan 6 §:n 1 momentissa tarkoitettussa laskelmassa euromäärällä, joka on saaristossa asuvien osuuden ja yleisen osan perushinnan tulo kerrottuna luvulla 1,5. Jos

saaristo-osassa asuu vähintään 1 100 asukasta, korotus on yleisen osan perushinnan suuruinen.

8 §

Syrjäisyyskorotus

Kunnalle, jonka paikallisen ja seudullisen asukaspuhjan perusteella määräytyvä syrjäisyysluku on 1,50 tai suurempi, yleisen osan perushintaa korotetaan euromäärällä, joka on yleisen osan perushinta kuusinkertaisena. Kunnalle, jonka syrjäisyysluku on 1,00—1,49, yleisen osan perushintaa korotetaan euromäärällä, joka on yleisen osan perushinta viisinkertaisena. Kunnalle, jonka syrjäisyysluku on 0,50—0,99, yleisen osan perushintaa korotetaan euromäärällä, joka on yleisen osan perushinta kolminkertaisena.

Syrjäisyysluvun määräytymisperusteista, syrjäisyyskorotukseen oikeutetuista kunnista sekä näiden kuntien syrjäisyysluvuista säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, kunnalle, jonka asukastiheys on enintään 0,50, yleisen osan perushintaa korotetaan syrjäisyyskorotuksella, joka on yleisen osan perushinta yhdeksänkertaisena.

9 §

Taajamarakennekortus

Kunnalle, jonka taajamassa asuvan väestön määrä on vähintään 40 000, yleisen osan perushintaa korotetaan euromäärällä, joka saadaan kertomalla taajamassa asuvan väestön määrän ja yleisen osan perushinnan tulo seuraavilla kertoimilla:

Taajamassa asuvan väestön määrä	Kerroin
40 000—99 999	0,75
100 000—199 999	0,70
vähintään 200 000	0,01

Taajamassa asuvan väestön määränä käytetään varainhoitovuotta edeltävänä vuonna

käytettävissä olevaa Tilastokeskuksen viimeisimmän tilaston mukaista taajamassa asuvan väestön määrää.

10 §

Kielikorotus

Kaksikieliselle kunnalle ja saamelaisten kotiseutualueen kunnalle yleisen osan perushintaa korotetaan euromäärällä, joka on yleisen osan perushinta kerrottuna luvulla 0,10.

11 §

Asukasmäärän muutokseen perustuva korotus

Kunnalle, jonka asukasmäärän muutos kolmena varainhoitovuotta edeltävää vuotta edeltäneenä vuonna on ollut yhteensä vähintään kuusi prosenttia, yleisen osan perushintaa korotetaan euromäärällä, joka on yleisen osan perushinta kerrottuna luvulla 1,39.

4 luku

Sosiaali- ja terveydenhuollon laskennalliset kustannukset

12 §

Kunnan sosiaali- ja terveydenhuollon laskennalliset kustannukset

Kunnan sosiaali- ja terveydenhuollon laskennalliset kustannukset saadaan laskemalla yhteen erikseen laskettavat kunnan sosiaalihuollon ja terveydenhuollon laskennalliset kustannukset ja kertomalla summa syrjäisyyskertoimella, jos kunnalle on vahvistettu syrjäisyyskerroin.

Kunnan sosiaali- ja terveydenhuollon laskennalliset kustannukset lasketaan siten kuin tässä luvussa säädetään.

13 §

Sosiaalihuollon laskennalliset kustannukset

Kunnan sosiaalihuollon laskennalliset kus-

tannukset saadaan laskemalla yhteen tulot, jotka saadaan kertomalla sosiaalihuollon ikäluokittaiset perushinnat asianomaisiin ikäluokkiin kuuluvien kunnan asukkaiden määrillä. Kunnan 0—6-vuotiaiden osalta saatu tulo kerrotaan päivähoitokertoimella. Näin saatuun summaan lisätään kunnan työttömyyden, vammaisuuden ja lastensuojelun perusteella määritellyt laskennalliset kustannukset.

Sosiaalihuollon perushinnat määrätään erikseen seuraaville ikäluokille:

- 1) 0—6-vuotiaat;
- 2) 7—64-vuotiaat;
- 3) 65—74-vuotiaat;
- 4) 75—84-vuotiaat; ja
- 5) 85 vuotta täyttäneet ja vanhemmat.

Työttömyyden perusteella määräytyvät kunnan laskennalliset kustannukset lasketaan kertomalla asukasta kohden määritelty työttömyyskertoimen perushinta kunnan asukasmäärällä ja työttömyyskertoimella ja lisäämällä näin saatuun tuloon tulo, joka saadaan kertomalla kunnan työttömien lukumäärä työttömien määrän perushinnalla.

Lastensuojelun tarpeen perusteella määräytyvät kunnan laskennalliset kustannukset lasketaan kertomalla lastensuojelun perushinta kunnan asukasmäärällä ja lastensuojelukertoimella.

Vammaisten henkilöiden lukumäärän perusteella määräytyvät kunnan laskennalliset kustannukset saadaan kertomalla vammaisuuden perushinta kunnan asukasmäärällä ja vammaiskertoimella.

14 §

Terveys- ja sosiaalihuollon laskennalliset kustannukset

Kunnan terveydenhuollon laskennalliset kustannukset saadaan laskemalla yhteen ikäluokkaan perustuvat laskennalliset kustannukset ja sairastavuuden perusteella lasketut laskennalliset kustannukset.

Ikäluokkiin perustuvat laskennalliset kustannukset saadaan kertomalla terveydenhuollon ikäluokittaiset perushinnat asianomaisiin ikäluokkiin kuuluvien kunnan asukkaiden määrillä. Sairastavuuden perusteella määräytyvät laskennalliset kustannukset saadaan

kertomalla asukasta kohden määritelty sairastavuuden perushinta kunnan asukasmäärällä ja sairastavuuskertoimella.

Terveydenhuollon perushinnat määrätään erikseen seuraaville ikäluokille:

- 1) 0—6-vuotiaat;
- 2) 7—64-vuotiaat;
- 3) 65—74-vuotiaat;
- 4) 75—84-vuotiaat; ja
- 5) 85 vuotta täyttäneet ja vanhemmat.

15 §

Syrjäisyyskerroin

Kunnan syrjäisyyskerroin määräytyy 8 §:ssä tarkoitetun syrjäisyysluvun perusteella.

Kunnan syrjäisyyskerroin on syrjäisyysluvun perusteella seuraava:

Syrjäisyysluku	Syrjäisyyskerroin
0,50—0,99	1,05
1,00—1,49	1,08
vähintään 1,50	1,17

Jos saaristokunnan asukkaista vähintään puolet asuu ilman kiinteää tieyhteyttä mantereeseen, kunnan syrjäisyyskerroin on 1,10. Jos kunta olisi oikeutettu myös 2 momentissa tarkoitettuun syrjäisyyskertoimeen, kunnan syrjäisyyskerroin määritellään sen mukaan, kumpi niistä on kunnalle edullisempi.

16 §

Päivähoitokerroin

Päivähoitokerroin lasketaan jakamalla kunnan palvelu- ja jalostusaloilla toimivan kunnan työllisen työvoiman ja kunnan koko työllisen työvoiman osamäärä koko maan vastaavalla osamäärällä.

Kerrointa määriteltäessä käytetään Tilastokeskuksen työssäkäyntitietoja, jotka perustuvat kolme vuotta ennen varainhoitovuotta alkaneen vuoden tietoihin.

17 §

Työttömyyskerroin

Kunnan työttömyyskerroin lasketaan jakamalla kunnan työttömien osuus kunnan työvoimasta koko maan vastaavalla osuudella.

Kerrointa laskettaessa käytetään työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilaston tietoa varainhoitovuotta edeltävää vuotta edeltäneen vuoden työttömien osuudesta työvoimasta.

18 §

Lastensuojelukerroin

Lastensuojelukerroin lasketaan jakamalla kunnassa tehtyjen lastensuojelulain mukaisen lasten huostaanottojen määrä kunnan asukasmäärällä ja jakamalla saatu osamäärä koko maan vastaavalla osamäärällä. Kerrointa laskettaessa kunnan huostaanottojen määränä on kaksi, jos huostaanottoja on ollut enintään neljä.

Kerrointa määriteltäessä käytetään Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen varainhoitovuotta edeltävää vuotta edeltäneen vuoden huostaanottotietoja.

19 §

Vammaiskerroin

Vammaiskerroin lasketaan jakamalla kunnassa vammaisetuisuuksista annetun lain (570/2007) 7—9 §:ssä tarkoitettua alle 16-vuotiaan ja 16 vuotta täyttäneen vammaistukea sekä eläkettä saavan hoitotukea saavien sekä vammaisuuden perusteella laitoshoidossa olevien yhteismäärä kunnan asukasmäärällä sekä jakamalla saatu osamäärä koko maan vastaavalla osamäärällä. Vammaistukea ja eläkettä saavan hoitotukea saavien henkilöiden määrää laskettaessa ei oteta huomioon ruokavaliokorvausta saaneita henkilöitä.

Kerrointa määriteltäessä käytetään Kansaneläkelaitoksen varainhoitovuotta edeltävää vuotta edeltäneen vuoden tietoja.

20 §

Sairastavuuskerroin

Sairastavuuskerroin lasketaan työkyvyttömyyseläkkeellä olevien 16—54-vuotiaiden ikä- ja sukupuolivakioidun osuuden perusteella. Jos kunnan 16—54-vuotiaiden ikä ja sukupuolivakioitu työkyvyttömyyseläkeläisten määrä suhteessa kunnan 16—54-vuotiaisiin asukkaisiin on sama kuin koko maassa, kerroin on yksi. Jos mainittu kunnan työkyvyttömyyseläkkeellä olevien ja 16—54-vuotiaiden lukumäärän suhde ylittää koko maan keskiarvon, korotetaan kerrointa, ja jos suhde alittaa koko maan keskiarvon, alennetaan kerrointa siten, että kerroin vastaa kunnan ja koko maan eroa.

Kerrointa määriteltäessä käytetään Eläketurvakeskuksen tilaston tietoja työkyvyttömyyseläkkeellä olevien määrästä neljä vuotta ennen varainhoitovuotta alkaneella kolmi-vuotisjaksolla.

21 §

Kertoimien laskenta eräissä tapauksissa

Jos 16—20 §:ssä tarkoitettuja kertoimia laskettaessa ei ole käytettävissä mainituissa pykälissä tarkoitettua ajankohdan mukaisia tietoja, käytetään kertoimien laskennassa viimeisimpiä asianomaisessa pykälässä tarkoitettua ajankohtaa edeltäviä tietoja.

5 luku

Esi- ja perusopetuksen ja yleisten kirjastojen laskennalliset kustannukset sekä taiteen perusopetuksen ja yleisen kulttuuritoimen määräytymisperusteet

22 §

Kunnan esi- ja perusopetuksen laskennalliset kustannukset

Kunnan esi- ja perusopetuksen laskennalliset kustannukset saadaan kertomalla esi- ja

perusopetuksen perushinta luvulla 0,77, lisämällä tuloon esi- ja perusopetuksen perushintaan tehtävät korotukset ja kertomalla näin saatu euromäärä kunnan 6—15-vuotiaiden määrällä. Kunnan 6-vuotiaiden määrä otetaan huomioon kertomalla se luvulla 0,91.

Esi- ja perusopetuksen perushintaan tehtävät korotukset lasketaan erikseen kunnan asukastiheyden, kaksikielisyyden ja saaristoisuuden sekä 13—15-vuotiaiden, ruotsinkielisten 6—15-vuotiaiden sekä vieraskielisten 6—15-vuotiaiden asukkaiden osuuden perusteella.

Kunnille, joiden asukastiheys on alle 40, esi- ja perusopetuksen perushintaa korotetaan euromäärällä, joka saadaan kertomalla perushinta kertoimella, joka saadaan luvun 0,1 ja asukastiheyden korotustekijän tulona. Asukastiheyden korotustekijä saadaan luvun 40 luonnollisen logaritmin ja kunnan asukastiheyden luonnollisen logaritmin erotuksena. Lisäksi kunnille, joiden asukastiheys on alle neljä, esi- ja perusopetuksen perushintaa korotetaan kertoimella, joka saadaan asukastiheyden korotustekijän ja luvun 0,017 tulona. Jos kuitenkin kunnan asukastiheys on yli kolme mutta alle neljä, edellä saatu tulo kerrotaan luvun neljä ja kunnan asukastiheyden erotuksella.

Esi- ja perusopetuksen perushintaa korotetaan lisäksi erikseen euromäärällä, joka saadaan kertomalla perushinta seuraavien korotusten summalla:

1) kaksikielisen kunnan osalta luvulla 0,04;

2) saaristokunnalle, jossa vähintään puolet asukkaista asuu ilman kiinteää tieyhteyttä mantereeseen, luvulla 0,25 sekä muille saaristokunnille luvulla 0,06;

3) 13—15-vuotiaiden osuuden perusteella kertoimella, joka saadaan jakamalla kunnan 13—15-vuotiaiden määrä kunnan 6—15-vuotiaiden määrällä ja kertomalla osamäärä luvulla 0,30;

4) ruotsinkielisyyden osalta kertoimella, joka saadaan jakamalla ruotsinkielisten 6—15-vuotiaiden asukasmäärä kunnan 6—15-vuotiaiden määrällä ja kertomalla osamäärä luvulla 0,12; sekä

5) kunnan vieraskielisyyden osalta kertoimella, joka saadaan jakamalla vieraskielisten

6—15-vuotiaiden asukasmäärä kunnan 6—15-vuotiaiden määrällä ja kertomalla osamäärä luvulla 0,2.

23 §

Yleisten kirjastojen laskennalliset kustannukset

Kunnan yleisten kirjastojen laskennalliset kustannukset saadaan kertomalla kunnan asukasmäärä yleisten kirjastojen perushinnalla.

Saaristokunnalle ja kunnalle, jonka asukastiheys on enintään kaksi, perushintaa korotetaan 20 prosentilla. Kunnalle, jonka asukastiheys on yli kaksi mutta enintään viisi, perushintaa korotetaan 10 prosentilla.

24 §

Taiteen perusopetuksen määräytymisperusteet

Jos kunta järjestää taiteen perusopetusta, kunnan taiteen perusopetuksen määräytymisperuste saadaan kertomalla taiteen perusopetuksen perushinta kunnan asukasmäärällä.

25 §

Yleisen kulttuuritoimen määräytymisperusteet

Kunnan yleisen kulttuuritoimen määräytymisperuste saadaan kertomalla yleisen kulttuuritoimen perushinta kunnan asukasmäärällä.

6 luku

Erityisen harvan asutuksen, saaristokunnan sekä saamelaisten kotiseutualan kunnan lisäosat

26 §

Erityisen harvan asutuksen lisäosa

Sen lisäksi, mitä 3—5 luvussa säädetään

kunnan valtionosuuden määräytymisestä, kunnalle myönnetään erityisen harvan asutuksen lisäosaa kunnan asukastiheyden perusteella. Lisäosa lasketaan kertomalla 6 §:n 1 momentissa tarkoitetun yleisen osan perushinnan ja kunnan asukasmäärän tulo kunnan asukastiheyden perusteella määräytyvällä kertoimella seuraavasti:

Asukastiheys	Kerroin
alle 0,50	12
0,50—1,49	10
1,50—1,99	7

27 §

Saaristokunnan lisäosa

Sen lisäksi, mitä 3—5 luvussa ja 26 §:ssä säädetään kunnan valtionosuuden määräytymisestä, myönnetään saaristokunnalle, jonka asukkaista vähintään puolet asuu ilman kiinteää tieyhteyttä mantereeseen, saaristokunnan lisäosana euromäärä, joka on viisi kertaa 6 §:n 1 momentissa tarkoitetun yleisen osan perushinta kerrottuna kunnan asukasmäärällä. Muulle saaristokunnalle saaristokunnan lisäosa on neljä kertaa yleisen osan perushinta kerrottuna kunnan asukasmäärällä.

28 §

Saamelaisten kotiseutualueen kunnan lisäosa

Sen lisäksi, mitä 3—5 luvussa ja 26 §:ssä säädetään valtionosuuden määräytymisestä, saamelaisten kotiseutualueen kunnalle myönnetään saamenkielisten osuuden perusteella saamelaisten kotiseutualueen kunnan lisäosana euromäärä, joka lasketaan kertomalla kunkin kunnan 26 §:ssä tarkoitettu erityisen harvan asutuksen lisäosa seuraavilla saamelaiskertoimilla:

Saamenkielisten osuus prosentteina	Kerroin
yli 30	2,30
7—30	1,20
3—alle 7	0,30
yli 0,5—alle 3	0,20

7 luku

Verotuloihin perustuva valtionosuuden taseus sekä valtionosuuteen tehtävät vähennykset ja lisäykset

29 §

Verotuloihin perustuva valtionosuuden taseus

Kunnalle myönnetään verotuloihin perustuvaa valtionosuuden lisäystä (*taseuslisä*), jos kunnan laskennallinen verotulo asukasta kohden on pienempi kuin 91,86 prosenttia euromäärästä, joka saadaan jakamalla kaikkien kuntien yhteenlasketut laskennalliset verotulot kuntien yhteenlasketulla asukasmäärällä (*taseusraja*). Kunnan valtionosuuteen lisätään asukasta kohden taseuslisänä taseusrajan ja kunnan asukasta kohden lasketun laskennallisen verotulon erotuksen mukainen euromäärä.

Jos kunnan laskennallinen verotulo asukasta kohden ylittää taseusrajan, vähennetään kunnan valtionosuudesta asukasta kohden euromäärä, joka on 37 prosenttia kunnan asukasta kohden laskettujen laskennallisten verotulojen ja taseusrajan erotuksesta (*taseusvähennys*).

Jos kunnille yhteensä maksettavat taseuslisät ovat suuremmat kuin kuntien valtionosuuksiin tehtävät taseusvähennykset, vähennetään kuntien valtionosuudesta tätä erotusta vastaava euromäärä. Jos kuntien valtionosuuteen yhteensä tehtävät taseusvähennykset ovat suuremmat kuin kunnille maksettavat taseuslisät, lisätään kuntien valtionosuuteen vastaavasti tätä erotusta vastaava määrä. Valtionosuuden vähennys tai lisäys on kaikissa kunnissa asukasta kohti yhtä suuri.

Edellä 3 momentissa kuntien valtionosuuksiin lisättävää tai vähennettävää määrää las-

kettaessa ei oteta huomioon varainhoitovuoden alussa toteutettavia kuntien yhdistymisiä.

Kunnan laskennallista verotuloa laskettaessa otetaan huomioon kunnallisvero, kunnan osuus yhteisön tuloverosta (*yhteisöverosuus*) ja kiinteistövero samalta verovuodelta siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

30 §

Harkinnanvarainen valtionosuuden korotus

Kunnan valtionosuutta voidaan korottaa hakemuksesta harkinnanvaraisesti valtion talousarvion rajoissa, jos kunta ensisijaisesti poikkeuksellisten tai tilapäisten kunnallistaloudellisten vaikeuksien vuoksi on lisätyn taloudellisen tuen tarpeessa. Taloudellisen tuen tarpeeseen vaikuttavina seikkoina otetaan huomioon myös paikalliset erityisolosuhteet.

Valtionosuuden korotuksen myöntämisen ehtona on, että kunta on hyväksynyt suunnitelman taloutensa tasapainottamiseksi toteutettavista toimenpiteistä. Suunnitelma tulee liittää valtionosuuden korotusta koskevaan hakemukseen. Valtionosuuden korotuksen myöntämiselle ja käytölle voidaan asettaa myös muita kunnan talouteen liittyviä ehtoja. Valtionosuuden korotus voidaan seuraavina vuosina jättää myöntämättä tai se voidaan myöntää alennettuna, jos suunnitelmaa tai asetettuja ehtoja ei ole noudatettu.

Harkinnanvaraisten valtionosuuden korotusten yhteismäärää vastaava euromäärä vähennetään kunnille maksettavista valtionosuuksista. Vähennys on kaikissa kunnissa asukasta kohden yhtä suuri.

31 §

Erityisen harvan asutuksen, saaristokunnan sekä saamelaisten kotiseutualueen kunnan lisäosia koskeva vähennys

Edellä 26—28 §:ssä tarkoitetut erityisen harvan asutuksen, saaristokunnan sekä saamelaisten kotiseutualueen kunnan lisäosat vähentävät kaikille kunnille maksettavia valtionosuuksia lisäosien yhteismäärää vastaavalla euromäärällä. Valtionosuuden vähennys

on kaikissa kunnissa asukasta kohden yhtä suuri.

32 §

Perusopetuksen aloittamisen johdosta maksettavan rahoituksen vähentäminen

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 17 §:n perusteella yksityisen perusopetuksen järjestäjälle toiminnan aloittamiseen myönnettävä rahoitus vähentää kaikille kunnille maksettavia valtionosuuksia rahoituksen yhteismäärää vastaavalla euromäärällä. Valtionosuuden vähennys on kaikissa kunnissa asukasta kohden yhtä suuri.

33 §

Valtionosuusjärjestelmämuutoksen tasaus

Vuoden 2010 alusta voimaan tulleesta valtionosuusjärjestelmästä aiheutuvat kuntien valtionosuuden lisäykset ja vähennykset tasaataan kuntien kesken siten kuin 2 ja 3 momentissa säädetään.

Tasauksessa kunnan valtionosuuteen lisätään tai siitä vähennetään vuosittain euromäärä, joka saadaan vertaamalla kunnalle vuonna 2010 maksettavia valtionosuuksia ja kunnan maksamia ja saamia kotikuntakorvauksia sekä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain (1705/2009) 11 §:ssä, 13 §:n 1 ja 2 momentissa, 14 ja 15 §:ssä sekä 44 §:n 3 momentissa tarkoitettua rahoitusta niihin vastaavien tehtävien valtionosuuksiin, joita kunta olisi saanut mainittuna vuonna, jos valtionosuudet olisi laskettu vuoden 2009 loppuun voimassa olleen kuntien valtionosuuslain (1147/1996), sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain (733/1992) sekä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain (635/1998) mukaisesti.

Edellä 2 momentissa tarkoitettussa vertailulaskelmassa otetaan huomioon myös kuntien valtionosuuslain 12 c §:ssä tarkoitettu vuonna 2009 toteutettujen veronkevennysten vaikutus kunnan valtionosuuksiin. Vertailulaskelmassa ei oteta huomioon 26—28 §:ssä tarkoitettuja erityisen harvan asutuksen, saaristo-

kunnan sekä saamelaisten kotiseutualueen kunnan lisäosia eikä kunnille maksettavaa 30 §:ssä tarkoitettua harkinnanvaraista valtionosuuden korotusta. Vertailulaskelmassa ei myöskään oteta huomioon joustavan perusopetukseen järjestämiseen myönnettävää rahoitusta.

34 §

Työmarkkinatuen ja toimeentulotuen huomioon ottaminen valtionosuudessa

Kunnan valtionosuutta lisätään tai vähennetään kuntien vastuulla olevien työmarkkinatuki- ja toimeentulotukimenojen perusteella 2 ja 3 momentissa säädetyllä tavalla lasketulla euromäärällä. Tässä pykälässä tarkoitettujen laskelmien perusteena ovat vuoden 2003 tiedot vuoden 2005 kustannustasossa.

Valtionosuuden lisäystä tai vähennystä laskettaessa työmarkkinatukiin, jotka on maksettu kunnassa asuville vähintään 500 päivältä työmarkkinatukea työttömyyden perusteella saaneille, lisätään kunnalle perustoimeentulotuesta aiheutuneet menot ja tämä euromäärä jaetaan kahdella. Näin saadusta euromäärästä vähennetään se osuus perustoimeentulotuen laskennallisesta kustannuksesta, jota siihen myönnetty valtionosuus ei ole laskennallisesti kattanut, sekä ne kunnan valtionosuuden lisäykset, jotka vuodesta 2006 ovat aiheutuneet sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuusprosentin noususta 0,56 prosenttiyksiköllä ja tasausrajan nostamisesta 90 prosentista yhdellä prosenttiyksiköllä.

Kunnalle perustoimeentulotuesta aiheutuneena menona pidetään menoa, joka vastaa 90 prosenttia kunnalle toimeentulotuesta aiheutuneesta kokonaisuudesta vuonna 2003.

35 §

Veroperustemuutoksien huomioon ottaminen valtionosuudessa

Vuoden 2010 verotuksessa toteutettavista veroperustemuutoksista johtuvat verotulomenetykset korvataan kunnille lisäämällä kun-

tien valtionosuutta 71 euroa asukasta kohden.

Jos 1 momentissa tarkoitettujen valtionosuuden lisäyksen jälkeen kunnan verotulojen menetys on suurempi kuin 71 euroa asukasta kohden, lisätään kunnan peruspalvelujen valtionosuutta euromäärällä, joka saadaan vähentämällä asukaskohtaisesta verotulojen menetyksestä 71 euroa asukasta kohden. Jos kunnan verotulojen menetys on pienempi kuin 71 euroa asukasta kohden, vähennetään kunnan valtionosuudesta euromäärä, joka saadaan vähentämällä 71 eurosta kunnan verotulojen menetys asukasta kohden. Valtionosuuden yhteenlasketut vuosittaiset lisäykset ja vähennykset ovat koko maan tasolla yhtä suuret. Kunnan peruspalvelujen valtionosuuden muutosta laskettaessa sovelletaan vuoden 2008 verotustietoja sekä vuoden 2009 veroprosenttia ja asukaslukua.

36 §

Määräaikaiset kuntien valtionosuuteen kohdistuvat vähennykset ja lisäykset

Vuosina 2010 ja 2011 kunnan valtionosuudesta vähennetään 0,96 euroa asukasta kohden valtion ja kuntien informaatioteknologian kehittämishankkeiden rahoittamiseksi.

Vuonna 2010 kunnan valtionosuudesta vähennetään 0,37 euroa asukasta kohden viranomaISRADIOVERKON rahoittamiseksi.

Kunnille vuosina 2010—2014 maksettavaan valtionosuuteen lisätään kaksi kolmasosaa siitä määrästä, jonka Kansaneläkelaitos perii varainhoitovuotta edeltäneenä vuonna elatustukilain 19 §:n 1 momentin perusteella takautumissaatavana elatusvelvollisilta. Valtionosuutta lisätään asukasta kohden kunakin varainhoitovuonna edelliseltä vuodelta perittäväksi arvioidulla määrällä. Edelliseltä vuodelta perityn määrän vahvistuttua asukaskohtainen lisäys tarkistetaan vuosittain perittyä määrää vastaavaksi viimeistään varainhoitovuoden loppuun mennessä.

Kunnille vuosina 2011—2014 maksettavaan valtionosuuteen lisätään kaksi kolmasosaa siitä määrästä, jonka Kansaneläkelaitos perii varainhoitovuotta edeltäneenä vuonna elatustukilain 25 §:n perusteella kunnan elatustuen takaisinperintänä elatusvelvollisilta.

Valtionosuutta lisätään siten kuin edellä 3 momentissa säädetään valtionosuuden lisäämisestä takautumissaatavan johdosta.

Vuonna 2010 kunnan valtionosuudesta vähennetään yhteispalvelupisteiden rahoittamiseksi 0,19 euroa asukasta kohden.

Vuonna 2010 kunnan valtionosuuteen lisätään 5,66 euroa asukasta kohden.

8 luku

Kotikuntakorvaus

37 §

Kotikuntakorvauksen maksuvelvollisuus

Jos esi- ja perusopetusta järjestää varainhoitovuotta edeltävää vuotta edeltäneen vuoden lopussa muu kuin 6—15-vuotiaan tai muun oppivelvollisuuttaan suorittavan oppilaan kotikunta, oppilaan kotikunta on velvollinen suorittamaan asianomaiselle kunnalle tai muulle 1 §:n 2 momentissa tarkoitetulle opetuksen järjestäjälle kotikuntakorvauksen siten kuin 38—41 §:ssä säädetään. Kunta ei ole velvollinen suorittamaan kotikuntakorvausta alle 6-vuotiaasta perusopetuslain 25 §:n 2 momentissa tarkoitettua pidennettyä oppivelvollisuutta suorittavasta oppilaasta.

Siltä osin kuin opetuksen järjestäjä ei järjestä opetusta varainhoitovuonna, oppilaan kotikunnalla ei ole velvollisuutta suorittaa kotikuntakorvausta. Kotikuntakorvausvelvollisuus lakkaa opetuksen lakkaamista seuraavan kuukauden alusta.

Jos opetuksen järjestäjän toiminta siirtyy varainhoitovuonna toiselle opetuksen järjestäjälle, kotikuntakorvausoikeus siirtyy tälle toiselle opetuksen järjestäjälle.

Oppilaan kotikuntana pidetään kuntaa, joka on merkitty oppilaan kotikuntalain mukaiseksi kotikunnaksi väestötietojärjestelmään varainhoitovuotta edeltävää vuotta edeltäneen vuoden lopussa.

38 §

Kotikuntakorvauksen määräytyminen

Kotikuntakorvaus määräytyy oppilaan kotikunnan esi- ja perusopetuksen laskennallisten kustannusten perusteella erikseen 6-, 7—12- ja 13—15-vuotiaille.

Kotikuntakorvauksen perusosa lasketaan jakamalla kunnan 22 §:n perusteella määräytyvät esi- ja perusopetuksen laskennalliset kustannukset kunnan painotetulla 6—15-vuotiaiden määrällä. Kunnan painotettu 6—15-vuotiaiden määrä saadaan kertomalla kunnan 6-vuotiaiden määrä luvulla 0,91, 7—12-vuotiaiden määrä luvulla 1 ja 13—15-vuotiaiden määrä luvulla 1,35 ja laskemalla näin saadut tulot yhteen. Oppilaan iän mukaan määräytyvä kotikuntakorvaus saadaan kertomalla kotikuntakorvauksen perusosa seuraavasti:

Ikä	Kerroin
6-vuotias	0,91
7—12-vuotias	1,00
13—15-vuotias	1,35

Muulle oppivelvolliselle oppilaalle kotikuntakorvaus määräytyy kunnan 13—15-vuotiaiden kotikuntakorvausperusteen perusteella.

Jos yksityisen opetuksen järjestäjä on saanut perusopetuksen järjestämisluvan heinäkuun 31 päivän 1998 jälkeen, opetuksen järjestäjän kotikuntakorvaus on 90 prosenttia 2 ja 3 momentissa tarkoitetusta kotikuntakorvauksesta.

Valtiovarainministeriö päättää kunkin kunnan kotikuntakorvauksen perusosan euromäärästä varainhoitovuotta edeltävän vuoden loppuun mennessä.

Sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään kotikuntakorvauksen määräytymisestä, kunnat voivat keskenään tai muun opetuksen järjestäjän kanssa sopia kotikuntakorvauksesta.

39 §

Kotikuntaa vailla olevan kotikuntakorvaus

Jos esi- ja perusopetusta saavalla 6—15-vuotiaalla tai muulla kotikuntakorvauksen piiriin kuuluvalla oppivelvollisella oppilaalla ei ole kotikuntalain mukaista kotikuntaa Suomessa, valtio on velvollinen maksamaan opetuksen järjestäjälle kotikuntakorvauksen. Kotikuntakorvauksen peruste määräytyy sen kunnan mukaan, jossa opetuksen järjestäjän opetus pääasiassa järjestetään. Yksityisen opetuksen järjestäjän kotikuntakorvaukseen sovelletaan lisäksi, mitä säädetään 38 §:n 4 momentissa.

Valtio maksaa yksityiselle koulutuksen järjestäjälle, jolle on määrätty erityiseksi koulutustehtäväksi järjestää perusopetusta muulla kuin suomen tai ruotsin kielellä, kotikuntakorvauksena niiden oppilaiden osalta, joilla ei ole kotikuntaa Suomessa, 57 prosenttia 1 momentissa tarkoitettua kotikuntakorvauksesta.

40 §

Kotikuntakorvaus oppilaan kotikunnan ollessa Ahvenanmaan maakunnassa

Jos esi- ja perusopetusta saavalla 6—15-vuotiaalla tai muulla kotikuntakorvauksen piiriin kuuluvalla oppivelvollisella oppilaalla on kotikunta Ahvenanmaan maakunnassa sijaitsevassa kunnassa, valtio on velvollinen maksamaan asianomaiselle kunnalle tai opetuksen järjestäjälle kotikuntakorvauksen. Kotikuntakorvauksen peruste määräytyy sen kunnan mukaan, jossa opetuksen järjestäjän opetus pääasiassa järjestetään.

Jos yksityinen opetuksen järjestäjä järjestää opetusta 1 momentissa tarkoitettulle oppilaalle, valtion velvollisuuteen suorittaa kotikuntakorvaus sovelletaan lisäksi, mitä säädetään 38 §:n 4 momentissa yksityisen opetuksen järjestäjän kotikuntakorvauksesta.

41 §

Sairaalaopetuksen, koulukotiopetuksen ja lastensuojelun vuoksi sijoitetun oppilaan kotikuntakorvaus

Kunta, joka on sairaalassa perusopetuslain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua perusopetusta saavan oppilaan kotikuntalaissa tarkoitettu kotikunta hoidon aikana, on velvollinen maksamaan oppilaasta sairaalan sijaintikunnalle kotikuntakorvauksen, joka lasketaan kertomalla hoitopäivien määrä sairaalan sijaintikunnalle opetuksesta hoitopäivää kohden aiheutuvilla keskimääräisillä todellisilla vuosikustannuksilla.

Kunta, joka on lastensuojelulain 57 §:ssä tarkoitettussa koulukodissa perusopetusta saavan oppilaan kotikunta opetuksen aikana, on velvollinen maksamaan oppilaasta koulukotiopetuksen järjestäjälle osana lastensuojelutoimenpiteistä aiheutuvia kustannuksia kotikuntakorvauksen, joka lasketaan kertomalla niiden koulun työpäivien määrä, joihin oppilaalle on annettu opetusta, opetuksesta koulun työpäivää kohden aiheutuvilla keskimääräisillä todellisilla vuosikustannuksilla.

Kunta, joka on lastensuojelulain 16 b §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla sijoitetun perusopetusta saavan oppilaan kotikunta opetuksen aikana, on velvollinen maksamaan oppilaasta opetusta järjestävälle kunnalle tai muulle opetuksen järjestäjälle kotikuntakorvauksen, joka lasketaan kertomalla niiden koulun työpäivien määrä, joihin oppilaalle on annettu opetusta, kunnalle tai opetuksen järjestäjälle opetuksesta koulun työpäivää kohden aiheutuvilla keskimääräisillä todellisilla vuosikustannuksilla.

Edellä 1—3 momentissa tarkoitettua kotikuntakorvausta laskettaessa otetaan vähennyksenä huomioon osuus opetuksen järjestäjälle maksettavasta seuraavasta rahoituksesta:

1) 37 §:ssä ja 38 §:n 1—5 momentissa tarkoitettua oppilaasta maksettavasta kotikuntakorvauksesta;

2) oppilaan lisäopetuksen järjestämisestä maksettavasta opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 11 §:ssä tarkoitettua rahoituksesta;

3) pidennetyn oppivelvollisuuden oppilaan opetuksesta maksettavasta opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 14 §:ssä tarkoitettua korotuksesta; ja

4) koulukotiopetuksesta opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 15 §:ssä tarkoitettua koulukotikorotuksesta.

Sen estämättä, mitä edellä säädetään kotikuntakorvauksen määräytymisestä, kunnat voivat keskenään tai muun opetuksen järjestäjän kanssa sopia kotikuntakorvauksesta.

42 §

Arvonlisäveron huomioon ottaminen yksityiselle opetuksen järjestäjälle maksettavissa kotikuntakorvauksissa

Valtio maksaa yksityisille opetuksen järjestäjille ja yliopistolle kotikuntakorvausten yhteydessä oppilasta kohden euromäärän, joka vastaa yksityisten perusopetuksen järjestäjien maksamien arvonlisäverojen osuutta yksityisille opetuksen järjestäjille maksettavista arvonlisäverottomista kotikuntakorvauksista.

43 §

Kotikuntakorvausta koskevien tietojen toimittaminen

Kunnan ja muun opetuksen järjestäjän on toimitettava valtiovarainministeriölle kotikuntakorvauksien keskitettyä maksamista varten tiedot esi- ja perusopetusta saavien oppilaiden määristä jaoteltuina ikäluokittain ja kotikunnittain niiden oppilaiden osalta, joille ne ovat järjestäneet 37 §:ssä ja 38 §:n 1—5 momentissa sekä 39 ja 40 §:ssä tarkoitettua kotikuntakorvaukseen oikeuttavaa esi- ja perusopetusta varainhoitovuotta edeltävää vuotta edeltäneen vuoden lopussa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tietojen toimittamisesta.

44 §

Kotikuntakorvausta koskeva tiedonsaantioikeus

Valtiovarainministeriöllä ja oppilaan kotikunnalla on oikeus saada pyynnöstä kunnalta tai muulta opetuksen järjestäjältä kotikuntakorvauksen luotettavuuden tarkistamiseksi niiden oppilaiden nimet ja henkilötunnukset, joista oppilaan kotikunta on velvollinen suorittamaan kotikuntakorvauksen.

45 §

Kotikuntakorvausta koskeva riita

Jos kunnat tai kotikunta ja muu opetuksen järjestäjä ovat erimielisiä, onko toinen kunta tai opetuksen järjestäjä oikeutettu saamaan tai velvollinen maksamaan kotikuntakorvausta, asiaa koskeva riita käsitellään hallintoriita-asiana hallinto-oikeudessa siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

9 luku

Valtionosuuden hallinnointi ja maksaminen

46 §

Yhteistoiminta muiden ministeriöiden kanssa

Valtiovarainministeriö valmistelee yhteistoiminnassa sosiaali- ja terveysministeriön sekä opetusministeriön kanssa tässä laissa tarkoitettujen valtionosuustehtävien muutoksien vaikutukset valtionosuusperusteisiin ja valtionosuuden perusteiden laskennan valtion talousarvion valmistelua varten.

47 §

Valtionosuutta koskeva neuvottelu

Valtiovarainministeriön on yhdessä sosiaali- ja terveysministeriön ja opetusministeriön kanssa neuvoteltava valtion ja kuntien välistä kustannustenjakoa koskevista tarkistuksista Suomen Kuntaliitto ry:n kanssa siten

kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään.

Valtiovarainministeriön on neuvoteltava osana kuntalain (365/1995) 8 a §:ssä tarkoitettua peruspalveluohjelmamenettelyä sosiaali- ja terveysministeriön, opetusministeriön sekä Suomen Kuntaliitto ry:n kanssa siitä, miten valtionosuustehtävien muutoksista aiheutuvat kustannukset kehittyvät, miten valtionosuustehtävien muutokset vaikuttavat valtionosuuksien ja -avustusten määräytymisperusteisiin ja kustannuksiin sekä myönnettäviin valtionosuuksiin ja -avustuksiin.

48 §

Valtionosuuden myöntäminen sekä päätös verotuloihin perustuvasta valtionosuuden tasauksesta

Valtiovarainministeriö myöntää kunnalle valtionosuuden sekä päättää verotuloihin perustuvasta valtionosuuden tasauksesta. Valtiovarainministeriön on myönnettävä kunnalle valtionosuus sekä päätettävä verotuloihin perustuvasta valtionosuuden tasauksesta hakemuksetta viimeistään varainhoitovuotta edeltävän vuoden loppuun mennessä.

Valtioneuvosto päättää hakemuksesta harkinnanvaraisesta valtionosuuden korotuksesta. Harkinnanvaraista valtionosuuden korotusta on haettava valtiovarainministeriön päättämään ajankohtaan mennessä.

49 §

Valtionosuuksien ja kotikuntakorvausten maksaminen

Valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskus maksaa tässä laissa tarkoitettujen valtionosuudet ja kotikuntakorvaukset sekä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetussa laissa sekä vapaasta sivistystyöstä annetussa laissa tarkoitettujen valtionosuudet ja muun rahoituksen yhtenä kokonaisuutena siten kuin tässä pykälässä säädetään.

Valtiovarainministeriö ja opetusministeriö toimittavat Valtion talous- ja henkilöstöhal-

linnon palvelukeskukselle 1 momentissa tarkoitettujen euromäärien maksamista varten seuraavat tiedot:

1) 48 §:ssä tarkoitettujen valtionosuuspäätökset sekä päätökset verotuloihin perustuvasta tasauksesta;

2) 7 luvussa tarkoitettujen muuten tiedot valtionosuuksiin tehtävistä vähennyksistä ja lisäyksistä;

3) 43 §:ssä tarkoitettujen tietojen perusteella tiedot kultakin kunnalta kuntien valtionosuuden maksamisen yhteydessä vähennettävistä 37 ja 38 §:n 1—5 momentissa tarkoitetuista kotikuntakorvauksista sekä kunnalle ja muulle opetuksen järjestäjälle maksettavista 37 ja 38 §:n 1—5 momentissa sekä 39 ja 40 §:ssä tarkoitetuista kotikuntakorvauksista;

4) yksityisille opetuksen järjestäjille maksettavista 42 §:ssä tarkoitetuista arvonlisävero-osuuksista;

5) opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 6, 7 ja 10—22 §:ssä tarkoitettujen valtionosuudet ja rahoitukset; sekä

6) vapaasta sivistystyöstä annetun lain 17 §:ssä tarkoitettujen valtionosuuspäätökset.

Valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskus maksaa tässä pykälässä tarkoitettujen euromäärien kunnalle ja muille valtionosuuden tai rahoituksen saajille varainhoitovuoden alusta kuukausittain yhtä suurina erinä, viimeistään kuukauden 11 päivänä.

Jos 2 momentissa tarkoitettujen päätöksien mukaan kunta on velvoitettu suorittamaan enemmän kuin, mitä kunnalle maksetaan, Valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskus perii erotuksen kunnalta siten kuin 3 momentissa säädetään maksamisesta.

Siltä osin kuin valtionosuuksia, rahoitusta tai valtionavustuksia tarkistetaan opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 50 §:n 2 momentin nojalla, tarkistukset otetaan huomioon 1 momentissa tarkoitettujen valtionosuuksien, kotikuntakorvausten ja muun rahoituksen maksamisen yhteydessä varainhoitovuotta seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä.

Valtiovarainministeriö päättää harkinnanvaraisen valtionosuuden korotuksen maksamisen ajankohdasta.

50 §

Laskuvirheen oikaisu

Valtiovarainministeriö voi itse tai hakemuksen perusteella oikaista tässä laissa tarkoitetuissa päätöksissä ja tiedoissa olevan laskuvirheen.

51 §

Saamatta jääneen etuuden suorittaminen

Jos oikaisuvaatimuksen tekemiselle 64 §:ssä säädetyn määräajan kuluttua ilmenee tietoja, jotka eivät ole olleet aikaisemmin tiedossa ja kunnalta on tämän vuoksi jäänyt saamatta valtionosuutta, joka olisi lain mukaan kuulunut sille, on saamatta jäänyt euro määrä suorittettava kunnalle. Suorittavalle määrälle on maksettava korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentin mukainen vuotuinen korko sen kuukauden alusta, jona valtionosuus olisi tullut maksaa.

Jos saamatta jääneen etuuden merkitys on vähäinen ja sen maksamisesta aiheutuvat menot olisivat epäsuhteessa verrattuna asian taloudelliseen merkitykseen, ei etuutta kuitenkaan suoriteta.

Valtiovarainministeriö voi päättää, että saamatta jäänyt etuus maksetaan myöhemmin seuraavan valtionosuuden yhteydessä.

52 §

Perusteettoman edun palauttaminen

Jos kunta on saanut perusteettomasti tässä laissa tarkoitettua valtionosuutta, on valtiovarainministeriön määrättävä liikaa saatu määrä palautettavaksi. Palautettavasta määrästä peritään korkolain 3 §:n 2 momentin mukainen vuotuinen korko sen kuukauden alusta, jona valtionosuus tai kotikuntakorvaus on maksettu.

Jos palautettava etuus on vähäinen taikka jos palauttamista tai koron perimistä on pidettävä kohtuuttomana, voidaan etuus jättää määräämättä palautettavaksi.

Valtiovarainministeriö voi päättää, että pa-

lautettava etuus vähennetään myöhemmin seuraavan valtionosuuden yhteydessä.

53 §

Suoritusvelvollisuuden raukeaminen

Velvollisuus suorittaa saamatta jäänyt etuus tai palauttaa perusteetta saatu etuus raukeaa viiden vuoden kuluessa sen varainhoitovuoden päättymisestä, jona etuus olisi tullut suorittaa tai on suoritettu.

10 luku

Valtionosuusprosentti ja kunnan omarahoitusosuus sekä valtion ja kuntien välinen kustannustenjako

54 §

Valtionosuusperusteista säätäminen

Valtioneuvoston asetuksella säädetään vuosittain seuraavaa varainhoitovuotta varten 6, 13 ja 14 §:ssä sekä 22—25 §:ssä tarkoitetut perushinnat. Mainitussa 24 ja 25 §:ssä tarkoitetut perushinnat säädetään valtion talousarvion rajoissa.

Perushintaa säädettäessä otetaan huomioon:

- 1) valtionosuustehtävien laajuuden ja laadun arvioidut muutokset 57 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla;
- 2) kustannustason arvioidut muutokset 57 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla;
- 3) varainhoitovuotta edeltävää vuotta edeltäneen vuoden toteutuneen kustannustason muutoksen ja 2 kohdan mukaisesti mainitulle vuodelle tehdyn arvion erotus; sekä
- 4) ne tarkistukset, jotka 58 §:n mukaisesti tehdään joka neljäs vuosi valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon tarkistamiseksi.

55 §

Valtionosuusprosentti ja kunnan omarahoitusosuus

Kunnan 12—23 §:ssä tarkoitetut lasken-

nalliset kustannukset ja 24 ja 25 §:ssä tarkoitettut määräytymisperusteet jakautuvat siten, että kuntien valtionosuus on 34,08 prosenttia (*valtionosuusprosentti*) ja kuntien omarahoitusosuus on 65,92 prosenttia.

Vuodesta 2010 uusissa ja laajentuvissa valtionosuustehtävissä valtionosuus on 50 prosenttia mainittujen tehtävien laskennallisista kustannuksista.

56 §

Kunnan omarahoitusosuus

Kunnan omarahoitusosuus on kaikissa kunnissa asukasta kohden yhtä suuri. Kunnan omarahoitusosuus asukasta kohden saadaan vähentämällä kaikkien kuntien 12—23 §:n mukaisten laskennallisten kustannusten sekä 24 ja 25 §:n mukaisten määräytymisperusteiden yhteismäärästä siitä 55 §:ssä säädetyn valtionosuusprosentin mukaisesti laskettu osuus ja jakamalla näin saatu euromäärä maan asukasluvulla.

Kunnan omarahoitusosuus lasketaan kertomalla asukasta kohden määritelty omarahoitusosuus kunnan asukasluvulla.

57 §

Valtionosuustehtävän ja kustannustason muutos

Valtionosuustehtävien laajuuden tai laadun muutos otetaan huomioon, jos se aiheutuu asianomaisesta valtionosuustehtävää koskevasta laista tai asetuksesta, lakiin tai asetukseen perustuvasta valtion viranomaisen määräyksestä tai valtion talousarviosta.

Kustannustason muutos määräytyy peruspalveluiden hintaindeksin mukaisesti. Hintaindeksi perustuu sosiaali- ja terveydenhuollon sekä opetus- ja kulttuuritoimen käyttömenoilla painotettuun kustannustason muutokseen. Hintaindeksin laskennasta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

58 §

Kustannustenjaon tarkistaminen

Valtion ja kuntien välisessä kustannusten-

jaon tarkistuksessa tarkistetaan 2 momentissa tarkoitettut perushinnat ja rahoitus toteutuneiden kustannusten mukaisiksi sekä 55 §:ssä tarkoitettu valtionosuusprosentti kokonaisarviointin pohjalta siten kuin jäljempänä tässä pykälässä sekä 59 ja 60 §:ssä säädetään.

Kustannustenjaon tarkistuksessa valtion ja kuntien välillä tarkistetaan valtakunnallisesti yhtenä kokonaisuutena 13, 14, 22 ja 23 §:ssä tarkoitettujen kunnan sosiaali- ja terveydenhuollon, esi- ja perusopetuksen sekä yleisen kirjastotoimen laskennallisten kustannusten perusteena olevat perushinnat ja seuraava opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain mukainen rahoitus:

1) 11 §:ssä tarkoitettu rahoitus lisäopetukseen;

2) 13 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettu rahoitus muille kuin oppivelvolliselle järjestettävään perusopetukseen;

3) 14 §:ssä tarkoitettu rahoitus pidennetyn oppivelvollisuuden piiriin kuuluville oppilaille; ja

4) 15 §:ssä tarkoitettu sisäoppilaitoslisä sekä koulukotikorotus.

Valtio osallistuu edellä 2 momentissa tarkoitettuihin laskennallisiin kustannuksiin 55 §:ssä säädetyllä prosentiosuudella. Valtionosuusprosentissa otetaan huomioon edellä 2 momentissa tarkoitettu opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain mukainen rahoitus.

Kustannustenjaon tarkistus tehdään joka neljäs vuosi. Edellä 1 momentissa tarkoitettut perushinnat ja rahoitus määrätään sekä 3 momentissa tarkoitettu valtionosuusprosentti säädetään varainhoitovuodelle ja kolmelle sitä seuraavalle vuodelle.

59 §

Kustannustenjaon tarkistuksessa huomioon otettavat käyttökustannukset

Kustannustenjaon tarkistuksessa otetaan huomioon kuntien, kuntayhtymien sekä muiden opetuksen järjestäjien 1 §:ssä tarkoitettujen valtionosuuden perusteena olevien valtionosuustehtävien käyttökustannukset sekä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain perusteella rahoitettavien tehtävien

järjestämisestä aiheutuvat käyttökustannukset, jotka aiheutuvat:

1) perusopetuslain 1 §:ssä tarkoitetusta sisäopetuksen järjestämisestä;

2) perusopetuslain 25 §:n 2 momentissa tarkoitetusta pidennetyin oppivelvollisuuden piirissä olevien oppilaiden opetuksen järjestämisestä;

3) perusopetuslain 46 §:n mukaisesta muille kuin oppivelvolliselle järjestettävästä perusopetuksesta; ja

4) perusopetuksen järjestämisestä sisäoppilaitosmuotoisesti ja koulukodissa.

Kustannustenjaon tarkistuksessa ei oteta huomioon kuitenkaan käyttökustannuksia, jotka aiheutuvat:

1) kuntien kulttuuritoiminnasta annetun lain mukaisista tehtävistä;

2) taiteen perusopetuksesta annetun lain mukaisista tehtävistä;

3) perusopetuslain 8 a luvussa tarkoitetusta aamu- ja iltapäivätoiminnasta;

4) perusopetuslain 9 §:ssä tarkoitetusta maahanmuuttajille järjestettävästä perusopetukseen valmistavasta opetuksesta;

5) sosiaalisesta luototuksesta annetussa laissa tarkoitetussa sosiaalisen luototuksen luottopääomasta ja luottotappiosta;

6) lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain 20 §:ssä tarkoitetusta kunnallisesta lisästä;

7) toimeentulotuesta annetun lain 7 §:ssä tarkoitetusta perustoimeentulotuesta;

8) kuntouttavasta työtoiminnasta annetun lain 24 §:n perusteella maksettavasta valtion korvausta vastaavasta osuudesta; ja

9) terveydenhuollon opetuksen ja tutkimuksen järjestämisestä siltä osin kuin tästä maksetaan valtion korvausta erikoissairaanhoidon lain 47 ja 47 a §:n perusteella.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista tehtävistä aiheutuvina käyttökustannuksina ei pidetä kustannustenjaon tarkistuksessa seuraavia kustannuksia:

1) sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain 20 §:ssä sekä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 36 §:ssä tarkoitetusta perustamishankkeelle säädetyn vähimmäiseurumäärän ylittävästä perustamishankkeesta aiheutuvia kustannuksia;

2) maa-alueen hankkimisesta tai vuokraamisesta aiheutuneita kustannuksia;

3) tavaran ja palvelun hankintahintaan sisältyvää arvonlisäveroa lukuun ottamatta yksityisen opetuksen järjestäjän tavaran ja palvelun hankintahintaan sisältyvää arvonlisäveroa;

4) lainojen hoitokustannuksia eikä laskennallisia korkoja ja poistoja;

5) kustannuksia, joihin myönnetään erikseen lakiin tai valtion talousarvioon perustuva valtion rahoitusta, jos rahoituksen myöntämisessä edellytetään kunnan rahoitusosuutta;

6) kunnan maksullisen palvelutoiminnan kustannuksia;

7) esi- ja perusopetuksen sekä kirjastotoimen hallintokustannuksia siltä osin kuin hallintokustannukset ylittävät näiden toimintamenojen suhteen opetus- ja kulttuuritoimen toimintamenoista; eikä

8) kustannuksia, jotka merkitsivät käyttökustannuksien huomioon ottamista tai valtion rahoituksen kohdistumista toimintaan kahteen kertaan.

Käyttökustannukset, joihin myönnetään rahoitusta Euroopan yhteisöjen talousarviosta, saadaan lukea käyttökustannuksiksi siltä osin kuin Euroopan yhteisöjen talousarviosta myönnettävä ja sitä vastaava valtion talousarvion mukainen erillinen kansallinen rahoitus ei niitä kata.

60 §

Käyttökustannuksia koskeva tietojen keruu ja tietopohja

Kustannustenjaon tarkistuksessa käytetään edellä 59 §:n 1 momentissa tarkoitettujen käyttökustannusten perusteena Tilastokeskuksen kuntien ja kuntayhtymien talous- ja toimintatilastoista saatavia sekä opetusministeriön esi- ja perusopetuksesta keräämiä kustannuksia.

Kustannustenjaon tarkistuksessa käytetään varainhoitovuotta edeltäneen kolmannen vuoden tietoja toteutuneista kustannuksista.

11 luku

Erinäisiä säännöksiä

61 §

Valtionosuuden määräytyminen kuntien yhdistyessä

Kuntien yhdistyessä uuden kunnan valtionosuudet sekä verotuloihin perustuva valtionosuuden tasaus lasketaan kunnan niiden tietojen perusteella, jotka ovat kuntajaon muutoksen voimaantulo vuoden valtionosuuden määrittämisen perusteena.

Kunnan asukasmääränä pidetään kuntajaon muutoksen kohteena olevien kuntien yhteenlaskettuja kuntajaon muutoksen voimaantulo vuotta edeltävää vuotta edeltäneen vuoden lopun asukasmääriä.

Edellä 15—20 §:ssä tarkoitettut kertoimet saadaan laskemalla yhteen asianomaisten kuntien kunkin kertoimen perusteet.

62 §

Valtionosuuden määräytyminen siirrettäessä kunnan osa toiseen kuntaan

Jos kunnan osa siirretään toiseen kuntaan, laajentuvan kunnan valtionosuudet sekä verotuloihin perustuva valtionosuuden tasaus lasketaan kunnan laajentuvan alueen osalta niiden tietojen perusteella, jotka ovat kuntajaon muutoksen voimaantulo vuonna supistuvan kunnan valtionosuuden määrittämisen perusteena.

Valtionosuudet ja verotuloihin perustuva valtionosuuden tasaus sen kunnan osalta, josta siirretään osa toiseen kuntaan, jaetaan kuntajaon muutoksen voimaantulo vuonna supistuvan ja laajentuvan kunnan tai laajentuvien kuntien kesken siinä suhteessa, jossa supistuvan kunnan asukasluku jakautuu niiden kesken.

Opetus- ja kulttuuritoimessa laskennallisiin opiskelija-, opetustunti-, ohjaustunti-, opiskelijaviikko-, opiskelijatyövuosi- ja henkilötyövuosimääriin perustuva valtionosuus myönnetään niille kunnille, jotka kuntajakoa muutettaessa saavat hoidettavakseen kyseisten palveluiden järjestämisen.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan kaikkiin valtionosuuksiin kuntajaon muutoksen voimaantulo vuonna sekä verotuloihin perustuvaan valtionosuuden tasaukseen kuntajaon muutoksen voimaantulo vuonna ja sitä seuraavana vuonna. Edellä 13 §:n 3 momentissa tarkoitettut kunnan työttömien lukumäärän perusteella laskettavat kustannukset jaetaan kuntajaon voimaantulo vuoden jälkeisen vuoden valtionosuutta laskettaessa uusille tai laajentuville kunnille siinä suhteessa, jossa supistuvan kunnan asukasluku jakautuu kuntien välillä kuntajaon muutoksen voimaantulo vuonna.

63 §

Valtionosuuden määräytyminen kunnan alueen jakamistapauksissa

Jos kunta yhdistetään kahteen tai useampaan kuntaan, lakkaavan kunnan alueen osalta lasketaan uusien tai laajentuvien kuntien valtionosuudet ja verotuloihin perustuva valtionosuuden tasaus lakkaavan kunnan niiden tietojen perusteella, jotka olisivat kuntajaon muutoksen voimaantulo vuoden valtionosuuden määrittämisen perusteena.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut valtionosuudet jaetaan kuntajaon muutoksen voimaantulo vuonna uusien tai laajentuvien kuntien kesken siinä suhteessa, jossa lakkaavan kunnan asukasmäärä jakautuu muiden kuntajaon muutoksen kohteena olevien kuntien kesken.

Opetus- ja kulttuuritoimen laskennallisiin opiskelija-, opetustunti-, ohjaustunti-, opiskelijaviikko-, opiskelijatyövuosi- ja henkilötyövuosimääriin perustuva valtionosuus myönnetään niille kunnille, jotka kuntajakoa muutettaessa saavat hoidettavakseen kyseisten palveluiden järjestämisen.

Kunnan alueiden asukasmäärän perusteena pidetään kuntajaon muutoksen voimaantulo vuotta edeltävää vuotta edeltäneen vuoden lopun asukasmäärää.

Mitä tässä pykälässä säädetään, sovelletaan kaikkiin valtionosuuksiin kuntajaon muutoksen voimaantulo vuonna sekä verotuloihin perustuvaan valtionosuuden tasaukseen kuntajaon muutoksen voimaantulo vuonna ja sitä

seuraavana vuonna. Edellä 13 §:n 3 momentissa tarkoitettujen kunnan työttömien lukumäärän perusteella laskettavat kustannukset jaetaan kuntajaon voimaantuloavuoden jälkeisen vuoden valtionosuutta laskettaessa uusille tai laajentuville kunnille siinä suhteessa, jossa supistuvan kunnan asukasluku jakautuu kuntien välillä kuntajaon muutoksen voimaantuloavuonna.

12 luku

Muutoksenhaku

64 §

Oikaisumenettely

Milloin kunta on tyytymätön valtiovarainministeriön päätökseen, joka koskee valtionosuuden myöntämistä, verotuloihin perustuvaa valtionosuuden tasausta tai kotikuntakorvauksen perusosan euromäärää, kunnalla on oikeus kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan tehdä valtiovarainministeriölle kirjallinen vaatimus päätöksen oikaisemisesta. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus.

65 §

Muutoksenhaku

Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Muihin kuin 1 momentissa tarkoitettuihin tämän lain nojalla annettuihin päätöksiin ei saa hakea muutosta valittamalla.

13 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

66 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Tällä lailla kumotaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annettu kuntien valtionosuuslaki (1147/1996) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen valtionosuuden myöntämiseksi sekä valtionosuuden ja kotikuntakorvausten maksamiseksi varainhoitovuodelle 2010.

67 §

Yhteistoiminta-avustus

Valtiovarainministeriö voi myöntää vuosina 2010—2012 kunnille harkinnanvaraista yhteistoiminta-avustusta, jos kuntien yhteistoiminta on kuntien palvelurakenteiden uudistamisen, palvelujen kehittämisen tai tuottavuuden kannalta merkittävää sekä tukee kunta- ja palvelurakennemuutuksesta annetun lain (169/2007) tavoitteiden toteutumista.

Yhteistoiminta-avustusta voidaan myöntää kunnalle hakemisvuotena ja sitä seuraavana vuotena kehittämistoiminnasta aiheutuviin kustannuksiin. Yhteistoiminta-avustusta voidaan myöntää kehittämistoimintaan vain, jos sen toteuttamisesta on tehty päätös.

Jos kunnat hakevat yhteistoiminta-avustusta sellaiseen yhteistoimintaan, johon muu viranomainen voi myöntää valtionosuutta tai -avustusta muun lain nojalla tai valtion talousarviossa muuhun tarkoitukseen osoitetuista määrärahoista, valtiovarainministeriön tulee ennen tuen myöntämistä kuulla tätä viranomaista.

Valtiovarainministeriö päättää yhteistoiminta-avustuksen hakemisen ja maksamisen ajankohdista.

Yhteistoiminta-avustukseen sovelletaan lisäksi seuraavia valtionavustuslain (688/2001) säännöksiä:

- 1) 14 §:ää valtionavustuksen saajan tiedonantovelvollisuudesta;
- 2) 15 §:ää valtionapuviranomaisen valvontatehtävästä;
- 3) 16 §:ää tarkastusoikeudesta;
- 4) 17 §:ää tarkastuksen suorittamisesta;
- 5) 18 §:ää virka-avusta;
- 6) 19 §:ää maksatuksen keskeytyksestä;

- 7) 20 §:n 1 momenttia valtionavustuksen palauttamisesta;
- 8) 21 §:ää velvollisuudesta valtionavustuksen takaisinperintään;
- 9) 22 §:n 3 momenttia valtionavustuksen harkinnanvaraisesta takaisinperinnästä;
- 10) 24 §:ää korosta;
- 11) 25 §:ää viivästyskorosta;
- 12) 26 §:ää palautettavan määrän kohtuullistamisesta;
- 13) 28 §:ää takaisinperinnän määräajasta;
- 14) 29 §:n 2 momenttia palautusvelvollisuuden vanhenemisestä; ja
- 15) 30 §:ää kuittauksesta.

68 §

Perushintojen määräytyminen vuonna 2010

Edellä 6, 13 ja 14 §:ssä sekä 22—25 §:ssä tarkoitettujen perushinnat vuodelle 2010 säädetään valtioneuvoston asetuksella siten kuin 2—5 momentissa säädetään.

Yleisen osan, sosiaalihuollon ikäluokkapohjaisiksi, työttömyyskertoimen, työttömien määrän, lastensuojelun, vammaisuuden, terveydenhuollon ikäluokkapohjaisiksi ja sairastavuuden perushinnoiksi säädetään vuodelle 2009 mainittuja valtionosuustehtäviä varten säädetty tai määrätty valtionosuuden perusteena käytetyt asukaskohtaiset laskennalliset kustannukset tarkistettuna vuoden 2010 arvioituun kustannustasoon.

Kirjaston perushinnaksi säädetään vuodelle 2009 asukasta kohden määrätty valtionosuuden perusteena käytetty yksikköhinta sellaisessa kunnassa, jonka yksikköhintaan ei ole tehty opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain (635/1998) 24 §:n 2 momentissa tarkoitettuja porrastuksia. Näin laskettu perushinta tarkistetaan vuoden 2010 arvioituun kustannustasoon.

Esi- ja perusopetuksen perushinnaksi säädetään 6—15-vuotiasta kohden vuodelle 2009 laskettava perushinta tarkistettuna vuoden 2010 arvioituun kustannustasoon. Vuoden 2009 perushinta on se perushinta, joka olisi saatu, jos esi- ja perusopetuksen laskennalliset kustannukset vuodelle 2009 olisi laskettu 22 §:ssä tarkoitettulla tavalla, ja laskel-

massa esi- ja perusopetuksen laskennallisten kustannusten yhteismäärä koko maassa olisi ollut yhtä suuri kuin mainittujen valtionosuustehtävien rahoituksen perusteena käytetyt valtakunnallisesti yhteenlasketut valtionosuuden laskennalliset perusteet lisättyinä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain (635/1998) 9 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetuilla valtion oppilaitoksille laskettavilla euromäärillä esi- ja perusopetuksen osalta vuodelle 2009. Näin lasketusta euromäärästä vähennetään opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain (1705/2009) 11 §:ssä, 13 §:n 1—3 momentissa sekä 14 ja 15 §:ssä säädettyyn toimintaan kohdennettua valtionosuuden laskennallista perustetta vastaava euromäärä, 42 §:ssä tarkoitettujen yksityisille opetuksen järjestäjille maksettavat arvonnäkövero-osuudet sekä 44 §:n 2 momentissa tarkoitettujen avustukset ja valtion kouluille talousarviossa tarkoitettu lisärahoitus, jonka tarkoituksena on korvata valtionosuusjärjestelmän muutoksesta aiheutuvat valtionosuuksien menetykset.

Taiteen perusopetuksen ja yleisen kulttuuritoimen perushinnat asukasta kohden vuodelle 2010 säädetään valtion talousarvion rajoissa.

Edellä 2—4 momentissa tarkoitettuja perushintoja määrättäessä otetaan huomioon valtionosuustehtävien laadun ja laajuuden muutokset 54 §:ssä säädetyllä tavalla.

69 §

Kustannustenjaon tarkistus

Sen estämättä, mitä 58 §:ssä säädetään kustannustenjaon tarkistuksesta, ensimmäinen tämän lain mukainen kustannustenjaon tarkistus tehdään varainhoitovuodelle 2012 vuoden 2009 kustannustietojen perusteella.

70 §

Kotikuntakorvauksen määräytyminen vuonna 2010

Sen estämättä, mitä 37 §:ssä säädetään kotikuntakorvauksen määräytymisestä, vuonna 2010 kotikuntakorvaus määräytyy sen mu-

kaan, missä oppilaalle järjestetään esi- ja perusopetusta 20 päivänä syyskuuta vuonna 2009 ja mikä on oppilaan kotikunta 31 päivänä elokuuta 2009. Oppilaan ikä määräytyy sen mukaan, minkä ikäinen oppilas on vuoden 2009 lopussa.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

71 §

Eräiden vähennysten tekeminen vuonna 2010

Vuonna 2010 kuntien peruspalvelujen valtionosuuteen ei tehdä 32 §:ssä tarkoitettua vähennystä.

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1705

Laki**opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään kunnalle, kuntayhtymälle, rekisteröidylle yhteisölle tai säätiölle taikka valtion liikelaitokselle käyttökustannuksiin ja perustamishankkeisiin myönnettävästä valtionosuudesta ja -avustuksesta sekä muusta rahoituksesta sellaista toimintaa varten, josta säädetään:

- 1) lukiolaissa (629/1998);
- 2) ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa (630/1998);
- 3) ammattikorkeakoululaissa (351/2003) ja ammatillisesta opettajankoulutuksesta annetussa laissa (356/2003);
- 4) ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (631/1998);
- 5) nuorisolaissa (72/2006);
- 6) liikuntalaissa (1054/1998);
- 7) museolaissa (729/1992); sekä
- 8) teatteri- ja orkesterilaissa (730/1992).

Ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa, ammatillisesta aikuiskoulutuksesta an-

netussa laissa, ammattikorkeakoululaissa ja ammatillisesta opettajankoulutuksesta annetussa laissa tarkoitettua toimintaa varten ei myönnetä 5 luvun mukaista valtionavustusta perustamishankkeeseen. Mainittujen lakien mukaisessa toiminnassa käytössä olevista tiloista sekä kalustosta ja muusta irtaimistosta aiheutuviin muihin kuin käyttökustannuksiin myönnetään rahoitusta siten kuin 25 ja 26 §:ssä säädetään.

Tässä laissa säädetään kunnan laskennallisesta omarahoitusosuudesta 1 §:n 1 momentin 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun opetustoimen käyttökustannuksiin (*kunnan omarahoitusosuus*).

2 §

Soveltaminen eräissä tapauksissa

Perusopetuslaissa (628/1998) tarkoitetun esi- ja perusopetuksen, taiteen perusopetuksesta annetussa laissa (633/1998) tarkoitetun asukaskohtaisesti rahoitettavan taiteen perusopetuksen, kirjastolaissa (904/1998) tarkoitettujen yleisten kirjastojen ja kuntien kulttuuritoiminnasta annetussa laissa (728/1992) tarkoitetun kuntien kulttuuritoiminnan käyttökustannuksiin myönnetään valtionosuutta

siten kuin kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetussa laissa (1704/2009) säädetään.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, tässä laissa säädetään rahoituksesta:

1) perusopetuslain 5 §:ssä tarkoitettuun lisäopetukseen;

2) perusopetuslain 5 §:ssä tarkoitettuun maahanmuuttajille järjestettävään perusopetukseen valmistavaan opetukseen;

3) perusopetuslaissa tarkoitetuille muille kuin oppivelvollisille järjestettävään esiopetukseen ja perusopetukseen;

4) perusopetuslain 25 §:n 2 momentissa tarkoitettua pidennettyä oppivelvollisuutta piirissä olevien oppilaiden ja perusopetuksen vaikeimmin kehitysvammaisten ja muiden vammaisoppilaiden perusopetuksesta aiheutuviin lisäkustannuksiin;

5) sisäoppilaitoksessa järjestettävän perusopetuslaissa tarkoitettua opetuksen sisäoppilaitoslisään ja yksityisten perusopetuksen järjestäjien koulukotikorvaukseen;

6) perusopetuslain 5 §:ssä tarkoitettuun joustavan perusopetuksen toimintaan myönnettävään lisään;

7) yksityisen perusopetuksen järjestäjän toiminnan aloittamiseen;

8) perusopetuslaissa tarkoitettuun aamu- ja iltapäivätoimintaan;

9) ulkomailla järjestettävään perusopetuslain mukaiseen opetukseen;

10) taiteen perusopetuksesta annetun lain 11 §:n 3 momentissa tarkoitettuun opetustuntikohtaisesti rahoitettavaan taiteen perusopetukseen.

Lisäksi tässä laissa säädetään:

1) perusopetuslain 7 §:ssä tarkoitettujen yksityisten perusopetuksen järjestäjien harkinnanvaraisista valtionavustuksista sekä muista valtionavustuksista;

2) taiteen perusopetuksesta annetun lain mukaisista valtionavustuksista;

3) kunnalle kirjastolain 4 §:ssä tarkoitettuun keskuskirjasto- ja maakuntakirjastotehtävään tai muuhun erityiseen tehtävään sekä kehittämis- ja kokeilutoimintaan myönnettävistä valtionavustuksista;

4) kuntien kulttuuritoiminnasta annetun lain mukaisista valtionavustuksista.

Tässä laissa säädetään lisäksi valtionavustusten myöntämisestä perusopetuksen, yleis-

ten kirjastojen, kuntien kulttuuritoiminnan ja taiteen perusopetuksen perustamishankkeisiin.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *opetustoimella* 1 §:n 1 momentin 1—4 kohdassa mainittujen lakien mukaisen toiminnan ja 2 §:n 2 momentin 1—4 ja 8—10 kohdassa tarkoitettujen perusopetuslain mukaisten toimintojen järjestämistä;

2) *kulttuuritoimella* 1 §:n 1 momentin 5—8 kohdassa mainittujen lakien mukaisen toiminnan järjestämistä; ja

3) *yksityisellä koulutuksen tai muun toiminnan järjestäjällä* rekisteröityä yhteisöä, säätiötä ja valtion liikelaitosta.

4 §

Suhde kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettuun lakiin

Tässä laissa tarkoitettuun rahoitukseen sovelletaan kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettua lakia siltä osin kuin tässä laissa ja kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetussa laissa niin säädetään.

2 luku

Käyttökustannusten rahoitus

5 §

Rahoituksen laskentaperuste

Rahoitus käyttökustannuksiin määräytyy laskennallisten perusteiden mukaisesti. Rahoitus määräytyy:

1) lukiossa, ammatillisessa peruskoulutuksessa ja ammattikorkeakoulussa opiskelijamäärien sekä opiskelijaa kohden määrättyjen yksikköhintojen perusteella;

2) ammatillisessa lisäkoulutuksessa koulutuksen järjestäjälle valtionrahoituksen laskemisen perusteeksi vahvistetun opiskelijatyövuosien tai opetustuntien määrän sekä opiskelijatyövuotta tai opetustuntia kohden määrätyn yksikköhinnan perusteella sekä amma-

tillisenä lisäkoulutuksena järjestettävässä oppisopimuskoulutuksessa opiskelijamäärän ja opiskelijaa kohden määrätyn yksikköhinnan perusteella;

3) perusopetuslaissa tarkoitetussa lisäopetuksessa, maahanmuuttajille järjestettävässä perusopetukseen valmistavassa opetuksessa, muille kuin oppivelvollisille järjestettävässä esiopetuksessa ja perusopetuksessa sekä ulkomailta järjestettävässä opetuksessa, vaikeasti vammaisten perusopetuksessa ja sisäoppilaitosmuotoisesti järjestetyssä perusopetuksessa ja joustavassa perusopetuksessa oppilasmäärän ja oppilasta kohden määrätyn yksikköhinnan perusteella;

4) perusopetuslaissa tarkoitetussa aamu- ja iltapäivätoiminnassa ohjaustuntien määrän ja ohjaustuntia kohden määrätyn yksikköhinnan perusteella;

5) opetustuntikohtaisesti rahoitettavassa taiteen perusopetuksessa opetustuntimäärän ja opetustuntia kohden määrätyn yksikköhinnan perusteella;

6) liikuntatoiminnassa ja nuorisotyössä kunnan asukasmäärän ja asukasta kohden määrätyn yksikköhinnan perusteella;

7) museossa, teatterissa ja orkesterissa laitokselle vahvistetun laskennallisen henkilötövuosien määrän ja laskennallista henkilötövuotta kohden määrätyn yksikköhinnan perusteella.

6 §

Kunnan valtionosuus ja valtionosuuden peruste lukiokoulutuksessa, ammatillisessa peruskoulutuksessa ja ammattikorkeakoulussa

Kunnalle myönnetään valtionosuutta 5 §:n 1 kohdassa mainittujen toimintojen järjestämisestä aiheutuviin kustannuksiin euromäärä, joka saadaan, kun 2 momentissa säädetyllä tavalla lasketusta kunnan valtionosuuden perusteesta vähennetään 8 §:n mukaan lasketut kunnan omarahoitusosuudet.

Kunnan valtionosuuden perustetta varten lasketaan yhteen:

1) kunnan järjestämää lukiokoulutusta saavien opiskelijoiden määrän ja kunnalle lukio-koulutusta varten opiskelijaa kohden määrätyn yksikköhinnan tulo;

2) kunnan järjestämää ammatillista peruskoulutusta saavien opiskelijoiden määrien sekä oppisopimuskoulutuksena ja muuna ammatillisena peruskoulutuksena järjestettävää koulutusta varten opiskelijaa kohden määrättyjen yksikköhintojen tulot;

3) kunnan ammattikorkeakoulujen opiskelijoiden määrien ja ammattikorkeakouluille opiskelijaa kohden määrättyjen yksikköhintojen tulot.

7 §

Kuntayhtymän ja yksityisen järjestämän lukiokoulutuksen, ammatillisen peruskoulutuksen ja ammattikorkeakoulun rahoitus

Kuntayhtymälle ja yksityiselle koulutuksen järjestäjälle myönnetään 5 §:n 1 kohdassa tarkoitettuja toimintoja varten rahoitusta 6 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla koulutuksen järjestäjän opiskelijamäärien sekä yksikköhintojen mukaisesti laskettu valtionosuuden perustetta vastaava euromäärä.

Yksityiselle koulutuksen järjestäjälle, jolle on määrätty erityiseksi koulutustehtäväksi järjestää lukiokoulutusta muulla kuin suomen tai ruotsin kielellä, myönnetään mainittua opetusta varten valtionosuutta 57 prosenttia opiskelijamäärän ja yksikköhinnan tulosta niiden opiskelijoiden osalta, joilla ei ole kotikuntalaisia (201/1994) tarkoitettua kotikuntaa Suomessa.

8 §

Kunnan omarahoitusosuus lukiokoulutuksen, ammatillisen koulutuksen ja ammattikorkeakoulujen käyttökustannuksiin

Kunnan omarahoitusosuus lukiokoulutuksen, ammatillisen peruskoulutuksen ja ammattikorkeakoulujen käyttökustannuksiin vuosina 2008—2011 on 58,11 prosenttia euromäärästä, joka lasketaan siten, että 2 ja 3 momentissa säädetyllä tavalla laskettu euromäärä jaetaan maan asukasmäärällä ja näin saatu euromäärä kerrotaan kunnan asukasmäärällä.

Kunnan omarahoitusosuutta laskettaessa 6 §:n 2 momentissa tarkoitetut kuntien valtionosuuden perusteet lasketaan yhteen ja näin saatuun euromäärään lisätään:

1) kuntayhtymille ja yksityisille koulutuksen järjestäjille 7 §:n 1 momentin mukaisesti lasketut valtionosuuden perusteita vastaavat euromäärät;

2) valtion oppilaitoksille ja yliopistojen harjoittelukouluille 5 §:n 1 kohdassa tarkoitettuja toimintoja varten 23 §:n nojalla vahvistettujen keskimääräisten yksikköhintojen perusteella lasketut valtionosuuden perusteita vastaavat euromäärät.

Kunnan omarahoitusosuutta laskettaessa ei oteta huomioon:

1) opiskelijoita, joilla ei ole kotikuntalaissa tarkoitettua kotikuntaa Suomessa tai joilla on kotikunta Ahvenanmaalla;

2) opiskelijoita, joille lukiolain 3 §:n 1 momentin nojalla järjestetään opetusta ulkomailla;

3) ammatillisessa opettajankoulutuksessa olevia opiskelijoita eikä tästä koulutuksesta aiheutuvia kustannuksia.

9 §

Näyttötutkinnon rahoitus eräissä tapauksissa

Ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annettussa laissa tarkoitettuun näyttötutkintona suoritettavaan ammatilliseen perustutkintoon valmistavan koulutuksen yhteydessä suoritettavan tutkinnon rahoituksesta on voimassa, mitä ammatillisen peruskoulutuksen rahoituksesta 25 §:ssä säädetään. Jos ammatillinen perustutkinto suoritetaan ilman siihen valmistavaa koulutusta, tutkinnon rahoituksesta on voimassa, mitä 49 §:n 3 momentissa säädetään ilman valmistavaa koulutusta suoritettavien näyttötutkintojen rahoituksesta.

10 §

Valtionosuus ammatillisen lisäkoulutuksen käyttökustannuksiin

Ammatillisesta koulutuksesta annettussa laissa ja ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annettussa laissa tarkoitetuille koulutuksen järjestäjille myönnetään muun kuin 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen ammatillisen lisäkoulutuksen käyttökustannuksia varten valtionosuutta 85,60 prosenttia euromäärästä, joka saadaan kertomalla koulutuksen järjestä-

jälle valtionosuuden laskemisen perusteeksi vahvistettujen opiskelijatyövuosien määrä opiskelijatyövuotta kohti määrätyllä yksikköhinnalla. Yrityksen tai muun yhteisön henkilöstön kehittämiseksi järjestettävässä koulutuksessa valtionosuus on kuitenkin 47,23 prosenttia mainitulla tavalla laskettavasta euromäärästä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään, miten valtionosuuden perusteena oleva opiskelijatyövuosi määräytyy.

Koulutuksen järjestäjälle myönnetään valtionosuutta oppisopimuskoulutuksena järjestettävän ammatillisen lisäkoulutuksen käyttökustannuksia varten euromäärä, joka saadaan, kun mainittua koulutusta saavien opiskelijoiden määrät kerrotaan mainittua koulutusta varten opiskelijaa kohden määrätyillä yksikköhinnoilla.

Koulutuksen järjestäjälle myönnetään valtionosuutta ammatillisen erikoisoppilaitoksen käyttökustannuksia varten euromäärä, joka saadaan, kun koulutuksen järjestäjälle rahoituksen laskemisen perusteeksi vahvistettu opetustuntien määrä kerrotaan opetustuntia kohden määrätyllä yksikköhinnalla.

11 §

Rahoitus perusopetuslaissa tarkoitettuun lisäopetukseen

Perusopetuslain 5 §:ssä tarkoitettua lisäopetusta järjestävälle kunnalle, kuntayhtymälle tai perusopetuksen järjestämisluvan saaneelle yksityiselle koulutuksen järjestäjälle myönnetään lisäopetusta varten rahoituksen euromäärä, joka saadaan, kun sen kunnan, jossa opetuksen järjestäjän perusopetus pääasiallisesti järjestetään, kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 38 §:n mukaisesti vahvistettu kotikuntakorvauksen perusosa kerrottuna luvulla 1,21 kerrotaan perusopetuksen lisäopetuksen opiskelijamäärällä.

12 §

Rahoitus maahanmuuttajien perusopetukseen valmistavaan opetukseen

Kunnalle, kuntayhtymälle tai perusopetuksen järjestämisluvan saaneelle yksityiselle

koulutuksen järjestäjälle myönnetään perusopetuslain 5 §:ssä tarkoitettua maahanmuuttajien perusopetukseen valmistavaa opetusta varten rahoituksena euromäärä, joka saadaan, kun sen kunnan, jossa opetuksen järjestäjän perusopetus pääasiallisesti järjestetään, kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 38 §:n mukaisesti vahvistettu perusopetuksen kotikuntakorvauksen perusosa kerrottuna luvulla 2,39 kerrotaan opiskelijamäärällä.

13 §

Rahoitus muille kuin oppivelvollisille järjestettävään esi- ja perusopetukseen

Kunnalle, kuntayhtymälle ja yksityiselle koulutuksen järjestäjälle myönnetään muille kuin oppivelvollisille järjestettävää perusopetusta varten euromäärä, joka saadaan, kun kunnan, jossa opetus pääasiallisesti järjestetään, kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 38 §:n mukaisesti vahvistettu kotikuntakorvauksen perusosa kerrottuna luvulla 1,35 kerrotaan oppilasmäärällä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua kotikuntakorvauksen perusosaa alennetaan, lukuun ottamatta sisäoppilaitoksessa opiskelevia ja esiopetuksessa olevia oppilaita, 49 prosentilla perusopetuslain 46 §:n 1 momentissa tarkoitettussa koulutuksessa.

Edellä 1 momentissa mainitulle perusopetuksen järjestäjälle myönnetään perusopetuslain 46 §:n 2 momentin mukaisista perusopetuksen oppimäärään kuuluvista suoritetuista oppiaineista euromäärä, joka saadaan kertomalla valtion talousarvion rajoissa vahvistettu yksikköhinta laskennallisella oppilasmäärällä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään siitä, miten suoritettut oppiaineet muunnetaan laskennalliseksi oppilasmääräksi.

14 §

Pidennetyn oppivelvollisuuden piiriin kuuluville perusopetuksen oppilaille myönnettävä korotus

Sen lisäksi, mitä kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetussa laissa ja tämän lain 13 §:n 1 momentissa säädetään perus-

opetuslain 25 §:n 2 momentissa tarkoitettuun 11-vuotiseen oppivelvollisuuteen perustuvan opetuksen käyttökustannuksiin myönnettävästä valtionosuudesta, mainittua opetusta järjestävälle kunnalle, kuntayhtymälle tai perusopetuksen järjestämisluvan saaneelle yksityiselle koulutuksen järjestäjälle myönnetään korotuksena euromäärä, joka saadaan, kun kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 54 §:n mukainen perusopetuksen perushinta 2,41-kertaisena kerrotaan tässä pykälässä tarkoitettulla oppilasmäärällä ja siihen lisätään perusopetuksen perushinta 1,45-kertaisena kerrottuna vaikeimmin kehitysvammaisten oppilaiden määrällä.

15 §

Perusopetuksen sisäoppilaitoslisä ja koulukotikorotus

Kunnalle, kuntayhtymälle tai yksityisen koulutuksen järjestäjälle myönnetään perusopetuslaissa tarkoitettua opetuksen sisäoppilaitokseen kuuluvan majoituksen ja ruokailun saavien oppilaiden osalta euromäärä, joka on 26 prosenttia opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 23 §:n nojalla säädetystä ammatillisen peruskoulutuksen keskimääräisestä yksikköhinnasta.

Yksityiselle perusopetuksen järjestäjälle, jonka perusopetuksen järjestämisluvan mukaisena erityisenä koulutustehtävänä on koulukotiopetuksen järjestäminen, myönnetään koulukotiopetusta saavista oppilaista lisärahoituksena euromäärä, joka saadaan, kun kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 54 §:n mukainen perusopetuksen perushinta kerrottuna luvulla 1,51 kerrotaan koulukotiopetusta saavien oppilaiden määrällä.

16 §

Joustavan perusopetuksen lisä

Sen lisäksi, mitä kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetussa laissa säädetään perusopetuksen valtionosuudesta, kunnalle, kuntayhtymälle ja yksityiselle opetuksen järjestäjälle voidaan myöntää joustavan perusopetuksen toiminnasta aiheutuviin lisäkustan-

nuksiin euromäärä, joka saadaan, kun joustavan perusopetuksen toimintaan osallistuvien oppilaiden määrä kerrotaan mainittua toimintaa varten oppilasta kohden määrättyllä yksikköhinnalla.

17 §

Yksityisen perusopetuksen järjestäjän toiminnan aloittaminen

Perusopetuslain mukaisen järjestämisluvan saaneelle yksityisen perusopetuksen järjestäjälle myönnetään toiminnan aloittamiseen toiminnan aloittamiskauden alusta sen varainhoitovuoden loppuun, jolta järjestäjälle ei makseta kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 37 §:n mukaista kotikuntakorvausta, mainittua korvausta vastaava euromäärä laskettuna sen kunnan mukaan, jossa perusopetus pääasiallisesti järjestetään.

18 §

Rahoitus ulkomailla järjestettävään perusopetuslain mukaiseen opetukseen

Ulkomailla järjestettävää opetusta varten opetuksen järjestäjälle myönnetään rahoitukseen euromäärä, joka saadaan, kun oppilasmäärällä kerrotaan kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 54 §:n mukainen perusopetuksen perushinta tai mainittu perushinta korotettuna tai alennettuna siten kuin valtioneuvoston ja opetusministeriön asetuksella säädetään.

19 §

Valtionosuus aamu- ja iltapäivätoiminnan käyttökustannuksiin

Perusopetuslaissa tarkoitettua aamu- ja iltapäivätoimintaa järjestävälle kunnalle myönnetään valtionosuutta toiminnasta aiheutuviin käyttökustannuksiin 57 prosenttia euromäärästä, joka saadaan, kun kunnalle valtionosuuden laskemisen perusteeksi mainittua toimintaa varten vahvistettu tuntimäärä kerrotaan tuntia kohden määrättyllä yksikköhinnalla.

20 §

Valtionosuus opetustuntikohtaisesti rahoitetun taiteen perusopetuksen käyttökustannuksiin

Kunnalle, kuntayhtymälle, yksityiselle yhteisölle ja säätiölle, jolle on myönnetty taiteen perusopetuksesta annetun lain 11 §:n 3 momentin nojalla oikeus saada valtionosuutta opetustuntien määrän mukaan, myönnetään valtionosuutta opetustuntikohtaisen taiteen perusopetuksen käyttökustannuksiin 57 prosenttia euromäärästä, joka saadaan, kun koulutuksen järjestäjälle valtionosuuden laskemisen perusteeksi mainittua opetusta varten vahvistettu opetustuntimäärä kerrotaan opetustuntia kohden määrättyllä yksikköhinnalla.

21 §

Valtionosuus liikuntatoiminnan ja nuorisotyön käyttökustannuksiin

Kunnalle myönnetään valtionosuutta liikuntatoiminnan käyttökustannuksiin 29,70 prosenttia euromäärästä, joka saadaan, kun kunnan asukasmäärä kerrotaan liikuntatoimintaa varten asukasta kohden määrättyllä yksikköhinnalla.

Kunnalle myönnetään valtionosuutta nuorisotyön käyttökustannuksiin 29,70 prosenttia euromäärästä, joka saadaan, kun kunnan alle 29-vuotiaiden asukkaiden määrä kerrotaan nuorisotyötä varten asukasta kohden määrättyllä yksikköhinnalla.

22 §

Valtionosuus museon, teatterin ja orkesterin käyttökustannuksiin

Museon, teatterin ja orkesterin ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutta mainituista toimintoista aiheutuviin käyttökustannuksiin 37 prosenttia euromäärästä, joka saadaan, kun ylläpitäjälle museota, teatteria ja orkesteria varten vahvistettu laskennallinen henkilötyövuosien määrä kerrotaan henkilötyövuotta kohden asianomaista toimintaa varten määrättyllä yksikköhinnalla.

3 luku

Opetustoimen yksikköhinnat

23 §

Keskimääräiset yksikköhinnat

Valtioneuvoston asetuksella säädetään vuosittain seuraavan varainhoitovuoden rahoituksen perusteina käytettävät lukiokoulutuksen, ammatillisen peruskoulutuksen, ammattikorkeakoulujen ja taiteen perusopetuksen keskimääräiset yksikköhinnat siten kuin kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 54 §:n 2 momentissa ja 57 §:ssä säädetään.

Yksikköhinnat määrää opetusministeriö. Tämän lain 24—26 §:ssä tarkoitetut yksikköhinnat määrätään siten, että yksikköhintojen mukaisesti lasketut rahoituksen perusteena käytettävät euromäärät yhteenlaskettuina vastaavat keskimääräisten yksikköhintojen perusteella laskettavia euromääriä.

24 §

Lukion yksikköhinnat

Lukion yksikköhinnat opiskelijaa kohden lasketaan joka neljäs vuosi kaikille koulutuksen järjestäjille lukiokoulutuksesta yksikköhintojen määräämistä edeltänyttä vuotta edeltäneenä vuonna aiheutuneiden valtakunnallisten kokonaiskustannusten perusteella. Yksikköhintoja laskettaessa ei kuitenkaan oteta huomioon ulkomailla järjestetystä opetuksesta aiheutuneita menoja eikä mainittua opetusta saavia opiskelijoita. Yksikköhintoja laskettaessa niiden opiskelijoiden määrästä, jotka opintonsa aloittaessaan ovat täyttäneet 18 vuotta, otetaan huomioon 58 prosenttia.

Kunnille ja kuntayhtymille määrättäviä yksikköhintoja porrastetaan vähäisen opiskelijamäärän mukaisen tunnusluvun perusteella siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään. Yksityisen koulutuksen järjestäjän yksikköhinta on sama kuin sen kunnan yksikköhinta, jossa koulutus pääasiassa järjestetään. Jos kunta ei järjestä lukiokoulutusta, yksityi-

sen lukiokoulutuksen järjestäjän yksikköhinta lasketaan samalla tavalla kuin kunnan yksikköhinta. Ulkomailla järjestettävän koulutuksen yksikköhinta määrätään porrastamalla 23 §:n nojalla säädettyä lukiokoulutuksen keskimääräistä yksikköhintaa siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään ja opetusministeriö asetuksen nojalla määrää. Opetusministeriö voi lisäksi koulutuksen järjestäjälle määrätyn erityisen koulutustehtävän perusteella tai muusta erityisestä syystä korottaa yksikköhintaa.

Jos lukiokoulutuksen järjestäjän tehtäväksi on lukiolain 4 §:n 2 momentin nojalla määrätty järjestää lukiokoulutusta sisäoppilaitoksessa, yksikköhintaa korotetaan sisäoppilaitokseen kuuluvan majoituksen ja ruokailun saavien opiskelijoiden osalta siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään.

Yksikköhinnat määrätään siten, että ne euromäärät, jotka saadaan kertomalla koulutuksen järjestäjille lasketut yksikköhinnat koulutuksen järjestäjien opiskelijoiden määrällä, yhteenlaskettuina vastaavat 1 momentissa tarkoitettuja valtakunnallisia kokonaiskustannuksia.

Muina kuin 1 momentissa mainittuina vuosina yksikköhinnat lasketaan siten kuin tässä pykälässä säädetään, kuitenkin 1 momentissa tarkoitetun vuoden yksikköhintoja laskettaessa selvitettyjen kokonaiskustannusten perusteella.

Jos opiskelija on aloittanut opintonsa 18 vuotta täytettyään, yksikköhinta on 58 prosenttia asianomaiselle koulutuksen järjestäjälle opiskelijaa kohden määrätystä yksikköhinnasta lukuun ottamatta sisäoppilaitoksessa lukiokoulutusta saavia opiskelijoita. Opetusministeriö voi koulutuksen järjestäjälle määrätyn erityisen koulutustehtävän perusteella tai muusta erityisestä syystä korottaa tässä momentissa tarkoitettua yksikköhintaa.

Yksikköhintojen laskemisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään perusteista, joilla lukiolain 20 §:n 3 momentissa tarkoitetun oppiaineen suorittaminen muunnetaan opiskelijamääräksi ja otetaan huomioon tämän pykälän 1 ja 5 momentissa tar-

koitettujen 18 vuotta täytettyään opintonsa aloittaneiden määrässä.

25 §

Ammatillisen peruskoulutuksen yksikköhinnat

Ammatillisen peruskoulutuksen yksikköhinnat opiskelijaa kohden lasketaan joka neljäs vuosi siten, että yksikköhintojen määräämistä edeltänyttä vuotta edeltäneenä vuonna ammatillisen koulutuksen järjestäjille aiheutuneet ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa tarkoitetun koulutuksen sekä ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa tarkoitetun näyttötutkintona suoritettavan ammatilliseen perustutkintoon valmistavan koulutuksen valtakunnalliset kokonaiskustannukset jaetaan valtionosuuden myöntämisen perusteena käytettävien edellä tarkoitetussa koulutuksessa olevien opiskelijoiden yhteismäärällä mainittuna vuonna. Muina vuosina yksikköhinnat lasketaan siten kuin tässä pykälässä säädetään, kuitenkin edellä tässä momentissa tarkoitetun vuoden yksikköhintoja laskettaessa selvitettyjen kokonaiskustannusten perusteella. Yksikköhintoja laskettaessa ei oteta huomioon oppisopimuskoulutuksesta aiheutuneita kustannuksia eikä kyseistä koulutusta saavia opiskelijoita.

Ammatillisen peruskoulutuksen yksikköhinnat opiskelijaa kohden lasketaan koulutusaloittain siten, että kunkin koulutusalan koulutuksesta kaikille ammatillisen koulutuksen järjestäjille aiheutuneet valtakunnalliset kokonaiskustannukset jaetaan kunkin koulutusalan koulutusta saaneiden opiskelijoiden yhteismäärällä mainittuna vuonna. Kunkin koulutusalan valtakunnallisiin kokonaiskustannuksiin luetaan mukaan ammatilliseen koulutukseen liittyvät ammatillisen koulutuksen järjestäjien kirjanpidon mukaiset poistot. Jos koulutusalan koulutuksesta aiheutuneita kustannuksia ei ole mahdollista selvittää, yksikköhinta määrätään koulutusalan arvioitujen kustannusten perusteella. Yksikköhintoja porrastetaan erityisopetuksen ja muiden olennaisesti koulutuksen kustannuksiin vaikuttavien tekijöiden perusteella. Lisäksi yksikköhintoja porrastetaan koulutuksen tuloksellisuuden perusteella. Tuloksellisuuteen perustuva porrastus määräytyy opiskelijoiden työ-

litymisen, jatko-opintoihin siirtymisen, koulutuksen keskeyttämisen ja opintojen suoritusajan sekä henkilöstön kelpoisuuden ja kehittämistoimenpiteiden perusteella. Tuloksellisuuden perusteella määräytyvä osuus on enintään kolme prosenttia 1 momentin mukaisista valtakunnallisista kokonaiskustannuksista. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin yksikköhintojen laskemisesta tässä momentissa säädetyllä tavalla.

Ammatillisesta koulutuksesta annetussa laissa tarkoitetun ammatilliseen peruskoulutukseen ohjaavan ja valmistavan koulutuksen, vammaisille opiskelijoille järjestettävän valmentavan ja kuntouttavan opetuksen ja ohjauksen sekä maahanmuuttajille järjestettävän ammatilliseen peruskoulutukseen valmistavan koulutuksen yksikköhinnat määrätään porrastamalla 23 §:n nojalla säädetyä ammatillisen peruskoulutuksen keskimääräistä yksikköhintaa. Yksikköhinnan laskemisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Valtioneuvoston asetuksella säädetään erikseen edellä tarkoitetun koulutuksen yksikköhintojen porrastamisesta koulutuksessa, jota järjestetään ammatillisesta koulutuksesta annetun lain 20 §:n 2 momentin ja 9 §:n nojalla ammatillisen koulutuksen järjestäjälle annetun erityisen koulutustehtävän perusteella.

Kun koulutuksen järjestäjä järjestää koulutusta kahdella tai useammalla 2 momentissa tarkoitetulla koulutusaloilla tai 3 momentissa tarkoitetussa koulutuksessa, koulutuksen järjestäjän yksikköhinnaksi määrätään eri koulutusaloilla ja edellä tarkoitetussa koulutuksessa opiskelevien opiskelijoiden määrien ja 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen yksikköhintojen perusteella laskettu opiskelijamäärällä painotettu keskiarvo. Yksikköhintaa korotetaan opiskelijoille annettavan majoitusedun perusteella. Opetusministeriö voi lisäksi koulutuksen järjestäjälle määrätyn erityisen koulutustehtävän perusteella tai muusta erityisestä syystä korottaa yksikköhintaa. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin yksikköhinnan laskemisesta tässä momentissa säädetyllä tavalla.

Yksikköhinnat määrätään siten, että ne euronäärät, jotka saadaan kertomalla yksikköhinnat kunkin koulutusalan ja 3 momentissa tarkoitetun koulutuksen opiskelijamäärällä,

yhteenlaskettuina vastaavat 1 momentissa tarkoitettuja valtakunnallisia kokonaiskustannuksia.

Oppisopimuskoulutuksena järjestettävän ammatillisen peruskoulutuksen yksikköhinta on 63,13 prosenttia 23 §:n nojalla säädetystä ammatillisen peruskoulutuksen keskimääräisestä yksikköhinnasta. Tässä momentissa tarkoitettua yksikköhintaa korotetaan erityisopetuksessa siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään.

26 §

Ammattikorkeakoulujen yksikköhinnat

Ammattikorkeakoulujen yksikköhinnat opiskelijaa kohden lasketaan joka neljäs vuosi siten, että yksikköhintojen määräämistä edeltänyttä vuotta edeltäneenä vuonna kaikissa ammattikorkeakouluissa aiheutuneet valtakunnalliset kokonaiskustannukset jaetaan valtiosuuden myöntämisen perusteena käytettävien ammattikorkeakoululain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettun sopimuksen mukaan määräytyvien laskennallisten opiskelijoiden yhteismäärällä mainittuna vuonna.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin valtakunnallisiin kokonaiskustannuksiin luetaan mukaan ammattikorkeakoulun ylläpitäjän ammattikorkeakoulutoimintaan liittyvät kirjainpidon mukaiset poistot. Poistojen lukemisesta mukaan valtakunnallisiin kokonaiskustannuksiin säädetään tarvittaessa tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Yksikköhinnat määrätään siten, että euromäärät, jotka saadaan kertomalla yksikköhinnat 1 momentin mukaan määräytyvällä laskennallisella opiskelijamäärällä, yhteenlaskettuina vastaavat 1 ja 2 momentin mukaan laskettuja valtakunnallisia kokonaiskustannuksia.

Ammattikorkeakoulun yksikköhinta muodostuu laskennallisen opiskelijamäärän ja ammattikorkeakoulussa suoritettujen tutkintojen määrän mukaan määrättävistä osuuksista siten, että opiskelijamäärän osuus on 70 prosenttia ja tutkintojen määrän osuus 30 prosenttia. Opetusministeriö voi erityisestä syystä korottaa ammattikorkeakoulun yksikköhintaa. Yksikköhinnan laskemisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Muina kuin 1 momentissa tarkoitettuina vuosina yksikköhinnat lasketaan siten kuin tässä pykälässä säädetään, kuitenkin 1 momentissa tarkoitettun vuoden yksikköhintoja laskettaessa käytettyjen kokonaiskustannusten perusteella.

27 §

Ammatillisen lisäkoulutuksen yksikköhinnat

Tämän lain 10 §:n 1 momentissa tarkoitettut oppilaitosmuotoisen ammatillisen lisäkoulutuksen yksikköhinnat opiskelijatyövuotta kohden lasketaan 23 §:n 1 momentin nojalla säädetyn ammatillisen peruskoulutuksen keskimääräisen yksikköhinnan perusteella erikseen omaehtoiseen lisäkoulutukseen ja henkilöstökoulutukseen. Yksikköhintoja porrastetaan eri hintaryhmiin kuuluvassa koulutuksessa ja erityisopetuksessa siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään. Opetusministeriö voi lisäksi erityisestä syystä korottaa yksikköhintaa.

Opetusministeriö määrää vuosittain valtion talousarvion rajoissa oppisopimuskoulutuksena järjestettävän ammatillisen lisäkoulutuksen yksikköhinnat erikseen ammattitutkintoon ja erikoisammattitutkintoon valmistavaa koulutusta sekä erikseen muuta ammatillista lisäkoulutusta varten. Tässä momentissa tarkoitettuja yksikköhintoja korotetaan erityisopetuksessa siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja ammatillisen lisäkoulutuksen yksikköhintoja porrastetaan tuloksellisuuden perusteella. Tuloksellisuuden perusteella määräytyvä osuus on enintään kolme prosenttia ammatillisen lisäkoulutuksen järjestäjien yhteenlasketusta valtiosuuden perusteena olevasta laskennallisesta perusteesta. Tuloksellisuuteen perustuva valtiosuuden määrä määräytyy suoritettujen tutkintojen perusteella. Oppilaitosmuotoisen ammatillisen lisäkoulutuksen tulosrahoituksen laskennassa otetaan huomioon lisäksi 1 momentissa tarkoitettu hintaryhmä ja hintaryhmittäinen tutkinnon suorittamisaste. Tulosrahoituksen määräytymisestä ja järjestäjäkohtaisten tulosrahoitusosuuksien enimmäismääristä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Opetusministeriö määrää vuosittain ammatillisten erikoisoppilaitosten opetustuntikoh-
taiseksi yksikköhinnaksi edelliselle vuodelle
määrätyn yksikköhinnan tarkistettuna yksik-
köhintojen soveltamisvuoden arvioituun kus-
tannustasoon. Yksikköhintaa porrastetaan
olennaisesti koulutuksen kustannuksiin vai-
kuttavien tekijöiden perusteella siten kuin
valtioneuvoston asetuksella säädetään.

28 §

*Opetustuntikohtaisesti rahoitetun taiteen
perusopetuksen yksikköhinta*

Edellä 20 §:ssä tarkoitettu taiteen perus-
opetuksen yksikköhinta lasketaan joka neljäs
vuosi jakamalla yksikköhinnan määräämistä
edeltänyttä vuotta edeltäneenä vuonna taiteen
perusopetuksesta aiheutuneet valtakunnalliset
kokonaiskustannukset yksikköhintojen mää-
räämistä edeltänyttä vuotta edeltäneenä
vuonna pidettyjen opetustuntien yhteismää-
rällä. Muina vuosina yksikköhinta lasketaan
edelliselle vuodelle määrättyjen yksikköhin-
tojen perusteella ottaen lisäksi huomioon,
mitä 23 §:ssä säädetään.

29 §

Perusopetuksen yksikköhinnat

Opetusministeriö vahvistaa vuosittain
edellä 11—14 ja 18 §:ssä tarkoitettujen yksikkö-
hinnat oppilasta kohden.

Opetusministeriö vahvistaa vuosittain
16 §:ssä tarkoitettujen joustavan perusopetuk-
sen hinnan valtion talousarvion rajoissa.

30 §

Aamu- ja iltapäivätoiminnan yksikköhinta

Opetusministeriö vahvistaa perusopetus-
laissa tarkoitettujen aamu- ja iltapäivätoiminnan
yksikköhinnan ohjaustuntia kohden vuosit-
tain valtion talousarvion rajoissa.

31 §

*Yksikköhintoja laskettaessa huomiotta
jätettävät kustannukset*

Lukion, ammatillisen koulutuksen, ammat-

tikorkeakoulun ja opetustuntiperusteisesti ra-
hoitettavan taiteen perusopetuksen käyttökus-
tannuksina ei pidetä:

1) tässä laissa tarkoitettua perustamis-
hankkeesta eikä maa-alueen hankkimisesta
tai vuokraamisesta aiheutuneita kustannuksia;

2) opiskelijoiden koulumatkojen kuljetuk-
sen järjestämisestä aiheutuneita kustannuksia;

3) tavaran ja palvelun hankintahintaan si-
sältyvää arvonlisäveroa;

4) lainojen hoitokustannuksia eikä lasken-
nallisia korkoja ja poistoja;

5) kustannuksia, joihin myönnetään erik-
seen lakiin perustuvaa valtion rahoitusta;

6) maksuja 1 §:ssä mainittujen lakien ja
vapaasta sivistystyöstä annetun lain
(632/1998) mukaisen toiminnan järjestäjille,
jos maksujen perusteena olevasta toiminnasta
toiminnan järjestäjille aiheutuvat kustannuk-
set otetaan huomioon yksikköhintoja lasket-
taessa;

7) edellä 1 §:ssä mainitun lain mukaisen
toiminnan järjestäjän maksullisen palvelutoi-
minnan kustannuksia; eikä

8) muita kuin välittömästi 1 §:ssä mainittu-
jen lakien mukaisen toiminnan järjestämi-
sestä aiheutuneita hallintokustannuksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen koulu-
tusuotojen käyttökustannukset, joihin
myönnetään rahoitusta Euroopan yhteisöjen
talousarviosta, saadaan lukea tämän lain no-
jalla rahoitettaviksi käyttökustannuksiksi siltä
osin kuin Euroopan yhteisöjen talousarviosta
myönnettävä ja sitä vastaava valtion talousar-
vion mukainen erillinen kansallinen rahoitus
ei niitä kata.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen eri kou-
lutusuotojen käyttökustannuksista vähennet-
tään koulutuksen järjestäjille 44 §:n 1 ja
2 momentin nojalla asianomaista toimintaa
varten kustannusten laskemisvuonna myön-
nettyjä valtionavustuksia vastaava euromäärä.
Ammattikorkeakoulujen käyttökus-
tannuksista vähennetään ammattikorkeakou-
lulain 33 §:n 1 momentin nojalla myönnettyä
rahoitusta vastaava euromäärä.

Sen estämättä, mitä 1 momentin 4 koh-
dassa säädetään ammatillisen koulutuksen
järjestäjän ja ammattikorkeakoulun ylläpitä-
jän kirjanpidon mukaisista poistoista, on voi-
massa, mitä 25 §:n 2 momentissa ja 26 §:n 2
momentissa säädetään.

32 §

Arvonlisäveron huomioon ottaminen yksityisen koulutuksen järjestäjän yksikköhinnoissa

Lukion, ammatillisen koulutuksen, ammattikorkeakoulujen sekä taiteen perusopetuksen yksikköhintoja korotetaan yksityisen koulutuksen järjestäjän osalta siten, että korotus vastaa yksityisten koulutuksen järjestäjien maksamien arvonlisäverojen osuutta yksityiselle koulutuksen järjestäjälle aiheutuneista arvonlisäverottomista kustannuksista mainitussa koulutusmuodossa.

Yksityisen ammattikorkeakoulun ylläpitäjän ja yksityisen ammatillisen koulutuksen järjestäjän yksikköhintaa voidaan korottaa hakemuksesta kunnan tai kuntayhtymän tämän lain mukaiseen toimintaan yksityiselle yhteisölle tai säätiölle luovuttaman kiinteistön ja käyttöomaisuuden osalta siten, että korotus kerrottuna rahoituksen määräämisessä käytettävällä opiskelijamäärällä vastaa enintään edellä mainittuun tarkoitukseen tapahtuvien luovutusten johdosta suoritettavien arvonlisäverojen määrää.

Yksityisen perusopetuksen järjestäjän 11—18 §:ssä tarkoitettuja yksikköhintoja ja hintoja korotetaan siten, että korotus vastaa yksityisten perusopetuksen järjestäjien maksamien arvonlisäverojen osuutta yksityisille perusopetuksen järjestäjille aiheutuneista arvonlisäverottomista kustannuksista.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua korotusta ei oteta huomioon vahvistettaessa 23 §:n 1 momentin mukaisia keskimääräisiä yksikköhintoja eikä määrättäessä yksikköhintoja mainitun pykälän 2 momentin mukaisesti. Edellä 2 momentissa tarkoitettua korotusta ei myöskään oteta huomioon kunnan omarahoitusosuutta määrättäessä eikä 1 momentissa tarkoitettujen arvonlisäverojen osuutta laskettaessa.

4 luku

Kulttuuritoimen yksikköhinnat

33 §

Liikuntatoiminnan yksikköhinta

Opetusministeriö vahvistaa liikuntatoimin-

nan yksikköhinnan kunnan asukasta kohden vuosittain valtion talousarvion rajoissa.

34 §

Nuorisotyön yksikköhinta

Opetusministeriö vahvistaa nuorisotyön yksikköhinnan kunnan alle 29-vuotiasta asukasta kohden vuosittain valtion talousarvion rajoissa.

35 §

Museoiden, teattereiden ja orkestereiden yksikköhinnat

Museoiden, teattereiden ja orkestereiden yksikköhinnat lasketaan erikseen kunkin taide- ja kulttuurilaitosmuodon osalta joka neljäs vuosi jakamalla yksikköhintojen määräämistä edeltänyttä vuotta edeltäneenä vuonna niiden toiminnasta aiheutuneet käyttökustannukset asianomaisten kulttuurilaitosten saman kalenterivuoden todellisten henkilötyövuosien yhteismäärällä. Opetusministeriö määrää yksikköhinnan varainhoitovuodelle arvioidun kustannustason mukaiseksi ja ottaen huomioon valtion toimenpiteistä aiheutuvat toiminnan laajuuden ja laadun muutokset soveltuvin osin siten kuin 23 §:n 1 momentissa säädetään. Muina vuosina yksikköhinnaksi määrätään edelliselle vuodelle määrätty yksikköhinta tarkistettuna 1 momentissa tarkoitetuilla kustannustason sekä toiminnan laajuuden ja laadun muutoksilla.

Yksikköhintojen laskemisesta on lisäksi voimassa, mitä 31 §:n 1 momentissa säädetään.

Yksikköhintoja laskettaessa kustannuksista vähennetään laitosten ylläpitäjille 44 §:n 1 ja 2 momentin, teatteri- ja orkesterilain 6 a §:n 2 ja 3 momentin sekä museolain 4 a §:n nojalla niiden toimintaa varten kustannusten laskemisvuonna myönnettyjä valtionavustuksia vastaava euromäärä.

Arvonlisäveron osalta on soveltuvin osin voimassa, mitä 32 §:n 1 ja 4 momentissa säädetään. Arvonlisäverovelvollisen yksityisen yhteisön tai säätiön yksikköhintaa ei kuitenkaan koroteta.

5 luku

Perustamishankkeen valtionavustus

36 §

Perustamishanke

Perustamishankkeella tarkoitetaan toiminnallisen kokonaisuuden muodostavaa tilojen rakentamista, hankintaa, peruskorjausta tai niitä vastaavaa toimenpidettä ja mainittuihin toimenpiteisiin liittyvää irtaimen omaisuuden hankintaa, jos toimenpiteen arvioitujen kokonaiskustannukset ovat vähintään valtioneuvoston asetuksella säädetyn euromäärän suuruiset.

Maa-alueen hankkimista ei pidetä perustamishankkeena.

Muun kuin 1 momentissa tarkoitettujen irtaimen omaisuuden hankkimista ei pidetä perustamishankkeena. Perustamishankkeena pidetään kuitenkin kirjastoauton ja -veneiden hankintaa.

Perustamishankkeena voidaan pitää myös sellaista 1 momentissa tarkoitettua toimenpidettä, jonka arvioitujen kustannukset ovat valtioneuvoston asetuksella säädettyä euromäärää pienemmät, jos hankkeen rahoitus muodostuu kunnan tai kuntayhtymän jäsenkuntien asukasmäärän ja taloudellisen aseman vuoksi kunnalle tai kuntayhtymälle erityisen rasittavaksi. Sama koskee soveltuvin osin yksityisen koulutuksen tai muun toiminnan järjestäjän perustamishanketta ja siihen myönnettävää valtionavustusta.

37 §

Hankesuunnitelma

Perustamishankkeesta tulee laatia hankesuunnitelma, joka toimitetaan valtionapuviranomaiselle. Hankesuunnitelmaan tulee sisältyä pääpiirteittäinen selostus hankkeesta, selvitys hankkeen toteuttamisen tarpeellisuudesta ja toteuttamisajankohdasta sekä luonnossuunnitelmat ja kustannusarvio. Suunnitelmassa on eriteltävä hankkeeseen sisältyvät toimitilat (*tilaohjelma*).

Opetusministeriö voi antaa hankesuunnitelmaa ja muita hakemuskirjoja koskevia määräyksiä hankkeen toiminnallisuuden, tek-

nisen laadun, turvallisuuden ja energiatehokkuuden arvioimiseksi.

38 §

Valtionavustuksen enimmäismäärän määrittäminen

Jos valtionapuviranomainen katsoo, että perustamishanke on tarpeellinen ja että hankkeen rahoittamiseen on valtiontaloudelliset edellytykset, valtionapuviranomainen voi ennen valtionavustuksen myöntämistä määrätä 37 §:ssä tarkoitettua hankesuunnitelman perusteella arvioitujen tarpeellisen laajuuden ja arvioitujen kohtuullisten kustannusten perusteella, minkä suuruisena valtionavustus hankkeeseen enintään myönnetään.

39 §

Aloittamislupa

Valtionapuviranomainen voi erityisestä syystä hakemuksesta päättää, että perustamishankkeen toteuttamiseen saadaan ryhtyä ennen kuin valtionavustuksen myöntämistä koskeva päätös on tehty.

40 §

Valtionavustuksen hakeminen

Perustamishankkeen valtionavustusta koskevat, valtionapuviranomaiselle osoitetut hakemukset tulee toimittaa asianomaiselle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sen vuoden loppuun mennessä, joka edeltää sitä vuotta, jonka talousarvion perusteella valtionavustusta haetaan, ellei opetusministeriö toisin määrää. Hakemukseen tulee liittää arvio hankkeen toteuttamisajankohdasta.

41 §

Hankeselvitys

Valtionavustuksen saajan on toimitettava valtionapuviranomaiselle selvitys toteutetusta

perustamishankkeesta kuuden kuukauden kuluessa hankkeen valmistumisesta. Jos selvitystä ei tehdä määräajassa, valtionapuviranomainen voi päättää, että valtionavustuksesta maksamatta oleva loppuerä voidaan jättää maksamatta osittain tai kokonaan.

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä hankeselvityksen sisällystään.

42 §

Perustamishankkeiden rahoitussuunnitelma

Opetusministeriö laatii vuosittain seuraavaa neljää vuotta varten opetus- ja kulttuuritoimen perustamishankkeiden valtakunnallisen rahoitussuunnitelman. Rahoitussuunnitelma sisältää suunnittelukautena toteutettaviksi tarkoitetut perustamishankkeet kalenterivuositteittain toteuttamisjärjestyksessä sekä arvon hankkeiden valtionavustuksista.

Perustamishankkeiden rahoitussuunnitelmaa varten elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus laatii koulutuksen ja muiden 1 ja 2 §:ssä mainittujen lakien mukaisen toiminnan järjestäjiltä saatujen ehdotusten perusteella ja oppilaitoshankkeiden osalta maakunnan liiton laatiman kiireellisyysjärjestyksen pohjalta luettelon toiminta-alueellaan toteutettaviksi aiotuista perustamishankkeista. Hankkeet merkitään luetteloon niiden arvioidussa kiireellisyysjärjestyksessä. Ehdotukset luetteloa varten on toimitettava asianomaiselle elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle luettelon toiminta-alueellaan toteutettaviksi aiotuista perustamishankkeista edeltävän vuoden loppuun mennessä.

Rahoitussuunnitelma voidaan jättää laatimatta, jos perustamishankkeiden valtionavustuksiin käytettävissä oleva määräraha on vähäinen.

43 §

Yhteinen perustamishanke

Toteutettaessa useamman hallinnonalan yhteinen perustamishanke tulee asianomaisten valtionapuviranomaisten ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin, jotta hankkeen toteuttaminen voidaan kokonaisuudessaan aloittaa samana vuonna.

6 luku

Erityiset valtionavustukset

44 §

Valtionavustukset

Edellä 1 ja 2 §:ssä mainittujen lakien mukaisen toiminnan kehittämistä, kokeilua ja toiminnan käynnistämistä varten, toimintaan liittyviä tarpeellisia erityistehtäviä varten tai koulutuspoliittisten tavoitteiden toteuttamiseksi voidaan myöntää valtionavustusta valtion talousarviossa tarkoitukseen osoitetun määrärahan rajoissa.

Edellä 1 ja 2 §:ssä mainittujen lakien mukaisen toiminnan järjestäjälle voidaan myöntää ylimääräistä avustusta valtion talousarviossa tarkoitukseen osoitetun määrärahan rajoissa. Sen lisäksi, mitä kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetussa laissa säädetään kotikuntakorvauksesta, yksityiselle perusopetuksen järjestäjälle voidaan myöntää ylimääräistä avustusta valtionosuusjärjestelmän muutosten vaikutuksen tasoittamiseen.

Kunnalle myönnetään valtionavustusta valtion talousarvioon myönnetyn määrärahan rajoissa kirjastolaissa tarkoitettuna keskuskirjasto- ja maakuntakirjastotehtävän hoitamiseen määrä, joka vastaa likimäärin mainitusta tehtävästä aiheutuvia lisäkustannuksia.

45 §

Saamenkieliseen ja saamen kielen opetukseen myönnettävä valtionavustus sekä eräät muut valtionavustukset

Saamelaisten kotiseutualueen kunnille sekä muille mainitulla alueella toimiville koulutuksen järjestäjille myönnetään vuosittain valtionavustusta saamenkielisestä ja saamen kielen opetuksesta perusopetuksessa, lukiossa ja ammatillisesta koulutuksesta aiheutuviin kustannuksiin siten kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään. Valtionavustukset yhteensä laskettuina vastaavat mainittuun opetukseen tarvittavan opetushenkilöstön palkkaamisesta aiheutuvia keskimääräisiä kustannuksia.

Perusopetuslain ja lukiolain mukaisen toiminnan järjestäjälle myönnetään valtionavustusta esi- ja perusopetuksen ja lukiokoulutuk-

sen täydentävään vieraskielisten oppilaiden äidinkielen, suomi tai ruotsi toisena kielenä ja heidän muun opetuksensa tukemiseen sekä saamenkielisten ja romanikielisten oppilaiden äidinkielen opetuksen järjestämiseen valtion talousarviossa tarkoitukseen osoitetun määrärahan puitteissa.

Valtionavustusta myönnetään kunnalle tai rekisteröidylle yhdistykselle Ruotsissa rajakuntien yhteistoimintaan perustuvasta suomalaisoppilaiden koulunkäynnistä aiheutuviin kustannuksiin.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen valtionavustusten määräytymisperusteista säädetään tarkemmin opetusministeriön asetuksella.

46 §

Valtionavustus ilman valmistavaa koulutusta suoritettavien näyttötutkintojen järjestämiseen

Sellaiselle yhteisölle tai säätiölle, joka on tehnyt tutkintoimikunnan kanssa ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain 7 §:n 3 momentissa tarkoitettua sopimuksen näyttötutkintojen järjestämisestä, mutta joka ei saa tutkintojen järjestämiseen valtionosuutta, voidaan myöntää valtionavustusta lain 8 §:ssä tarkoitettujen ilman valmistavaa koulutusta suoritettavien näyttötutkintojen järjestämiseen. Valtionavustuksesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

47 §

Valtionavustuksen soveltaminen

Tämän lain nojalla myönnettäviin valtionavustuksiin sovelletaan valtionavustuslakia (688/2001), jollei tässä laissa toisin säädetä.

7 luku

Erinäiset säännökset

48 §

Opiskelija-, oppilas-, ja tutkintomäärien laskeminen

Lukiassa ja ammatillisessa koulutuksessa

varainhoitovuoden rahoitus lasketaan varainhoitovuotta edeltävän vuoden keskimääräisen opiskelijamäärän mukaan. Ammatillisen peruskoulutuksen varainhoitovuoden rahoitus lasketaan kuitenkin enintään järjestämisluvan kokonaisopiskelijamäärän mukaisesti. Lisäksi voidaan ottaa huomioon sellaiset arvioidut opiskelijamäärien muutokset, jotka aiheutuvat laista, asetuksesta, lakiin tai asetukseen perustuvasta valtion viranomaisen määräyksestä tai päätöksestä taikka valtion talousarviosta. Yksikköhintoja laskettaessa sovelletaan kuitenkin varainhoitovuotta edeltävän vuoden syksyn oppilas- ja opiskelijamääriä. Toiminnan käynnistyessä rahoitus lasketaan arvioidun oppilas- ja opiskelijamäärän mukaan lukuun ottamatta 13 §:n 3 momentissa tarkoitettujen perusopetuksen oppiaineiden oppilaita.

Ammattikorkeakoulujen varainhoitovuoden rahoitus ja yksikköhinnat lasketaan ammattikorkeakoululain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua sopimuksen mukaan määräytyvän opiskelijamäärän ja ammattikorkeakoulussa suoritettujen tutkintojen määrän sekä ammatillisesta opettajankoulutuksesta valmistuneiden määrän perusteella.

Tämän lain mukaan rahoitettavan perusopetuksen rahoitus varainhoitovuodelle lasketaan varainhoitovuotta edeltävän vuoden syyskuun 20 päivän oppilasmäärän mukaan.

Opiskelija ja oppilas voidaan lukea samanaikaisesti rahoituksen perusteena olevaksi oppilaaksi tai opiskelijaksi vain yhdessä tämän lain soveltamisalaan kuuluvassa koulutuksessa.

Ne oppilaat ja opiskelijat, joita ei ole ilmoitettu valtionapuviranomaiselle säädetyssä määräajassa, voidaan jättää rahoituksen perusteena olevia oppilaita ja opiskelijoita laskettaessa huomioon ottamatta.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin rahoituksen määrittämisessä käytettävien oppilas-, opiskelija- ja tutkintomäärien laskemisesta.

49 §

Rahoituksen laskemisessa käytettävien suoritteiden määrän vahvistaminen

Opetusministeriö vahvistaa seuraavan va-

rainhoitovuoden rahoituksen perusteena käytettävien opiskelijatyövuosien, oppisopimuskensa järjestettävän lisäkoulutuksen oppisopimusten, opetustuntien, ohjaustuntien ja henkilötyövuosien määrän vuosittain valtion talousarvion rajoissa. Opetusministeriö vahvistaa lisäkoulutuksen opiskelijatyövuosien ja oppisopimusten määrät siten, että pohjana ovat ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain 5 §:n 2 momentin mukaisessa järjestämisluvassa määrätyt opiskelijatyövuosien ja oppisopimusten määrät.

Opetusministeriö voi vahvistaessaan 10 §:n 1 momentissa tarkoitettua ammatillisen lisäkoulutuksen rahoituksen perusteena käytettävää opiskelijatyövuosien määrää antaa koulutuksen järjestäjälle koulutuksen tarjontaa koskevia ohjeita. Ministeriön tulee vahvistaessaan opiskelijatyövuodet koulutuksen järjestäjille turvata ammatillisen lisäkoulutuksen rahoituksen jakautuminen alueellisesti tasapuolisesti koulutustarpeen mukaan. Ennen kuin ministeriö päättää, voidaanko koulutuksen järjestäjälle myöntää opiskelijatyövuosiin perustuvaa rahoitusta, tulee asiasta hankkia asianomaisen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen lausunto.

Näyttötutkintoina ilman valmistavaa koulutusta suoritettavat ammattitutkinnot ja erikoisammattitutkinnot otetaan, sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään, huomioon vahvistettaessa 10 §:n 1 momentissa tarkoitettua ammatillisen lisäkoulutuksen rahoituksen perusteena käytettävien opiskelijatyövuosien määrää.

50 §

Rahoituksen myöntäminen ja tarkistaminen

Opetusministeriö myöntää 6, 10 ja 19—22 §:ssä tarkoitettua valtionosuuden sekä 7, 11—18 §:ssä tarkoitettua rahoituksen käyttökustannuksiin hakemuksetta kunnalle tai muulle 1 ja 2 §:ssä mainitun lain mukaisen toiminnan järjestäjälle.

Opetusministeriö tarkistaa, ammattikorkeakouluille myönnettävää rahoitusta lukuun ottamatta, 1 momentin mukaan myönnetyn rahoituksen varainhoitovuoden keskimääräisten oppilas- ja opiskelijamäärien mukaiseksi varainhoitovuoden loppuun mennessä. Amma-

tillisessa peruskoulutuksessa rahoitus tarkistetaan kuitenkin enintään ammatillisen koulutuksen järjestämisluvassa määrätyn kokonaisopiskelijamäärän mukaiseksi. Tässä laissa tarkoitettua perusopetuksen rahoitus tarkistetaan, lukuun ottamatta 13 §:n 3 momentissa tarkoitettujen perusopetuksen kurssien ja 16 §:ssä tarkoitettua joustavan perusopetuksen oppilasmäärää, varainhoitovuotta edeltävän vuoden syyskuun 20 päivän ja varainhoitovuoden syyskuun 20 päivän keskimääräisen oppilasmäärän mukaiseksi.

51 §

Rahoituksen maksaminen käyttökustannuksiin

Valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskus maksaa 50 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettua rahoituksen käyttökustannuksiin kunnalle tai muulle 1 ja 2 §:ssä mainitun lain mukaisen toiminnan järjestäjälle siten kuin kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 49 §:ssä säädetään. Valtionavustus maksetaan koulutuksen järjestäjälle kalenterivuoden loppuun mennessä.

52 §

Valtionavustuksen myöntäminen ja maksaminen perustamishankkeeseen

Valtionapuviranomainen myöntää valtionavustuksen perustamishankkeeseen, jollei erikseen toisin säädetä, hakemuksesta 1 ja 2 §:ssä mainitun lain mukaisen toiminnan järjestäjälle.

Perustamishankkeeseen myönnetty valtionavustus maksetaan, jollei valtionapuviranomainen 2 momentin nojalla toisin päättä, pääosin hankkeen toteutusajankautana ja loppueränä. Valtionavustuksen loppuerä maksetaan, kun valtionapuviranomainen on tarkastanut 41 §:ssä tarkoitettua hankeselvityksen.

Perustamishankkeeseen myönnetty valtionavustus voidaan maksaa myös hankkeen valmistumista seuraavan kalenterivuoden alusta seitsemän vuoden aikana yhtä suurina vuotuisina erinä. Kukin vuosierä maksetaan tällöin ennen maaliskuun loppua ja siihen lisätään maksamattoman valtionavustuksen

osalle laskettu peruskorkoa vastaava vuotuisen korko, joka lasketaan ensimmäisen vuosisierän maksupäivästä. Valtionavustuksen hakijan on ilmoitettava, suostuuko se valtionavustuksen maksamiseen tässä momentissa tarkoitettulla tavalla.

53 §

Perustamishankkeeseen suoritettujen valtionavustuksen palautus

Perustamishankkeeseen saatua valtionavustusta vastaava suhteellinen osa hankitun omaisuuden käyvästä arvosta voidaan määrätä palautettavaksi valtiolle, jos hankittu omaisuus luovutetaan toiselle taikka jos toiminta lopetetaan tai omaisuuden käyttötarkoitusta muutetaan pysyvästi eikä omaisuutta käytetä muuhun valtionosuuteen oikeuttavaan toimintaan. Jos omaisuus luovutetaan toiselle, joka käyttää omaisuutta valtionosuuteen oikeuttavaan toimintaan, tästä luovutuksesta johtuva palautus voidaan jättää määräämättä, jos luovuttaja omaisuuden luovutuksen yhteydessä sitoutuu vastaamaan palautusehdoista myös luovutuksen jälkeen tai jos luovutuksen saaja sitoutuu vastaaviin omaisuuden luovuttajaa koskeviin palautusehtoihin. Palautusta ei määrätä kuitenkaan suoritettavaksi, jos tässä momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden tapahtuessa valtionavustuksen myöntämisestä on kulunut yli 15 vuotta.

Jos omaisuus, johon on saatu valtionavustusta, tuhoutuu tai vahingoittuu, voidaan valtionavustusta vastaava suhteellinen osa vakuutus- tai muusta korvauksesta määrätä palautettavaksi valtiolle tai vähentää uuden perustamishankkeen valtionavustuksesta. Palautusta ei määrätä kuitenkaan suoritettavaksi eikä vähennystä tehdä, jos vahingon tapahtuessa valtionavustuksen myöntämisestä on kulunut yli 15 vuotta.

Palautusvelvollisuudesta ja korvauksen vähentämisestä päättää 57 §:ssä tarkoitettu valtionapuviranomainen. Valtionavustuksen saajan on ilmoitettava valtionapuviranomaiselle kuuden kuukauden kuluessa 1 ja 2 momentissa tarkoitettua olosuhteiden muuttumisesta. Jos myöhemmin käy ilmi, ettei ilmoitusta ole tehty määräajassa, on valtionavustusta vastaava suhteellinen osa omaisuuden

käyvästä arvosta palautettava valtiolle korkolain (633/1982) 4 §:n 3 momentin mukaisine korkoineen, jollei valtionapuviranomainen erityisestä syystä toisin päättä.

Sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään perustamishankkeeseen myönnetyn valtionavustuksen palauttamisajasta, valtion korvauksetta luovuttamien ammatillisten oppilaitosten kiinteistöjen ja irtaimiston valtionosuusien palautusehdoista on voimassa, mitä asianomaisissa luovutussopimuksissa on sovittu.

54 §

Maksatuksen keskeytys

Valtionapuviranomainen voi päätöksellään määrätä tässä laissa tarkoitettujen rahoituksen maksamisen keskeytettäväksi, jos:

1) on ilmeistä, ettei rahoituksen saaja enää järjestä rahoituksen perusteena olevaa toimintaa, tai rahoituksen saaja olennaisessa määrin toimii vastoin asianomaista toimintaa koskevia lakeja tai asetuksia taikka niiden nojalla annettuja määräyksiä;

2) ne perusteet, joiden mukaan rahoitus määrättyä tarkoitusta varten on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet; tai

3) Euroopan yhteisön lainsäädännössä edellytetään maksatuksen keskeyttämistä.

55 §

Erityisopetuksen tukitehtävistä perittävät maksut

Opetusministeriö päättää perusopetuslain 39 §:ssä tarkoitetuista erityisopetuksen tukitehtävistä perittävistä maksuista sen mukaan kuin valtion maksuperustelaisissa (150/1992) julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä maksuista säädetään.

56 §

Suorituksen maksamatta ja perimättä jättäminen

Alle 2 000 euron suuruista tämän lain nojalla annettuun päätökseen perustuvaa suoritusta ei makseta eikä peritä takaisin.

57 §

Valtionapuviranomainen

Valtionapuviranomainen tässä laissa tarkoitettuja käyttökustannuksia koskevista asioista on opetusministeriö.

Valtionapuviranomainen perustamishankkeita koskevista asioista on opetusministeriö tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään. Kun opetus järjestetään ulkomailla, toimivaltainen viranomainen on Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus perustamishankkeita koskevista asioista.

Valtionapuviranomainen muita valtionavustuksia koskevista asioista on opetusministeriö, opetushallitus tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sen mukaan kuin valtioneuvoston asetuksella säädetään.

58 §

Tietojen toimittaminen ja tarkastus

Kunnan, kuntayhtymän ja yksityisen toiminnan järjestäjän on toimitettava valtionapuviranomaiselle tässä laissa tarkoitettun rahoituksen määräämiseksi tarvittavat talousarvioon, taloussuunnitelmaan, tilinpäätökseen ja toimintakertomukseen perustuvat tiedot sekä muut rahoituksen määräämiseksi tarpeelliset kustannuksia ja toiminnan laajuutta koskevat tiedot. Tarkempia säännöksiä toimitettavista tiedoista voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

Valtionapuviranomainen päättää 1 momentissa tarkoitettujen tietojen oikeellisuuden toteutumiseksi suoritettavista rahoituksen saajan talouteen ja toimintaan kohdistuvista tarkastuksista. Opetusministeriö voi antaa tarkastuksen opetushallituksen tehtäväksi. Valtionapuviranomainen voi antaa tarkastuksen myös ulkopuolisen tilintarkastajan tehtäväksi. Tilintarkastajan tulee olla julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tai tilintarkastuslaissa (459/2007) tarkoitettu hyväksytty tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastajalla tulee olla riittävä perehtyneisyys opetus- ja kulttuuritoimen rahoitusjärjestelmään. Tilintarkastusyh-

teisön on nimettävä tarkastuksesta päävastuullinen tilintarkastaja.

Rahoituksen saajan on korvauksetta annettava tarkastajalle kaikki tarkastuksen kannalta välttämättömät tiedot ja selvitykset, asiakirjat, tallenteet ja muu aineisto sekä muutoinkin avustettava tarkastuksessa. Tarkastajalla on oikeus päästä tarkastuksen edellyttämässä laajuudessa rahoituksen saajan hallinnassa tai käytössä oleviin rahoitettavassa toiminnassa käytettäviin tiloihin ja muille alueille. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa. Tarkastajalla on oikeus ottaa tarkastuksen kohteena oleva aineisto haltuunsa, jos tarkastaminen sitä edellyttää. Aineiston haltuunotosta on tarkastuksen yhteydessä laadittava pöytäkirja. Siinä on mainittava haltuunoton tarkoitus ja haltuun otettu aineisto. Aineisto on palautettava viipymättä, kun sitä ei enää tarvita tarkastuksessa.

Valtionapuviranomaisella ja opetushallituksella on oikeus saada tarkastusta varten poliisi- ja ulosottoviranomaisilta tarpeellista virka-apua.

Ulkopuolinen asiantuntija voi valtionapuviranomaisen päätöksestä avustaa tarkastuksessa.

Ulkopuoliseen tilintarkastajaan ja ulkopuoliseen asiantuntijaan sovelletaan hallintolakia (434/2003), kielilakia (423/2003), viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) sekä valtion virkamieslain (750/1994) 14 ja 15 §:ää.

Ulkopuoliseen tilintarkastajaan ja ulkopuoliseen asiantuntijaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä.

59 §

Neuvottelumenettely

Ennen kuin opetusministeriö tekee ehdotuksen seuraavan varainhoitovuoden talousarvioon käyttökustannusten valtionosuutta varten otettavasta määrärahasta, sen on neuvoteltava yksikköhinnoista Suomen Kuntaliitto ry:n kanssa.

Ministeriön on myös neuvoteltava Suomen Kuntaliitto ry:n kanssa siitä, mitä tietoja on pidettävä tarpeellisina yksikköhintojen määrittämistä ja vahvistamista sekä valtionosuus-

den määräämistä varten, samoin kuin siitä, miten nämä tiedot toimitetaan valtionapuviranomaiselle.

60 §

Oikaisumenettely ja muutoksenhaku

Tässä laissa säädettyä valtionosuutta tai rahoitusta saavalla kunnalla, kuntayhtymällä tai yksityisen koulutuksen tai toiminnan järjestäjällä, joka tyytymätön tämän lain nojalla annettuun päätökseen saa vaatia oikaisua kirjallisesti valtionapuviranomaiselta kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus.

Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Päätökseen ei kuitenkaan saa vaatia oikaisua eikä hakea muutosta siltä osin kuin se koskee 48 §:n 1—3 momentissa tarkoitettuja oppilas- ja opiskelijamääriä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, muutoksenhausta tämän lain nojalla tehtyyn valtionavustusta koskevaan päätökseen on voimassa, mitä valtionavustuslaissa säädetään.

61 §

Saamatta jääneen etuuden suorittaminen

Jos oikaisuvaatimuksen tekemiselle 60 §:ssä säädetyn määräajan kuluttua ilmenee tietoja, jotka eivät ole olleet aikaisemmin asianomaisen kunnan, kuntayhtymän tai yksityisen koulutuksen järjestäjän tiedossa ja siltä on tämän vuoksi jäänyt saamatta valtionosuutta, joka olisi lain mukaan kuulunut sille, on saamatta jäänyt euromäärä suoritettava. Suoritettavalle määrälle on maksettava korkolain 3 §:n 2 momentin mukainen vuotuinen korko sen kuukauden alusta, jona valtionosuus olisi tullut maksaa.

Jos saamatta jääneen etuuden merkitys on vähäinen ja sen maksamisesta aiheutuvat menot olisivat epäsuhteessa verrattuna asian taloudelliseen merkitykseen, ei etuutta kuitenkaan suoriteta.

Opetusministeriö voi päättää, että saamatta jäänyt etuus maksetaan myöhemmin seuraavan valtionosuuden yhteydessä.

62 §

Perusteettoman edun palauttaminen

Jos edellä 1 tai 2 §:ssä tarkoitettu opetuksen tai muun toiminnan järjestäjä on saanut perusteettomasti tässä lain nojalla myönnettyä valtionosuutta tai rahoitusta, opetusministeriön on määrättävä liikaa saatu määrä palautettavaksi. Palautettavasta määrästä peritään korkolain 3 §:n 2 momentin mukainen vuotuinen korko sen kuukauden alusta, jona valtionosuus maksettu.

Jos palautettava etuus on vähäinen taikka jos palauttamista tai koron perimistä on pidettävä kohtuuttomana, voidaan etuus jättää määräämättä palautettavaksi.

Opetusministeriö voi päättää, että palautettava etuus vähennetään myöhemmin seuraavan vuoden valtionosuuden yhteydessä.

63 §

Suoritusvelvollisuuden raukeaminen

Velvollisuus suorittaa saamatta jäänyt etuus tai palauttaa perusteetta saatu etuus raukeaa viiden vuoden kuluessa sen varainhoitovuoden päättymisestä, jona etuus olisi tullut suorittaa tai on suoritettu.

64 §

Kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain eräiden säännösten soveltaminen

Tässä laissa tarkoitettuun rahoitukseen sovelletaan lisäksi seuraavia kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain säännöksiä:

1) 55 §:n 2 momentin säännöstä uusista ja laajentuvista valtionosuustehtävistä;

2) 61 §:n 2 momentin säännöstä kunnan asukasmäärän määräytymisestä;

3) 62 §:n 3 momentin säännöstä valtionosuuden myöntämisestä kuntajakoa muutettaessa;

4) 63 §:n säännöstä valtionosuuksien määrittymisestä kunnan alueen jakamistapauksissa.

Mitä 1 momentissa säädetään kunnasta, koskee soveltuvin osin kuntayhtymää ja tässä laissa säädettyä rahoitusta saavaa yksityistä 1 §:ssä ja 2 §:ssä mainitun lain mukaisen toiminnan järjestäjää.

8 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

65 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Tällä lailla kumotaan opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta 21 päivänä elokuuta 1998 annettu laki (635/1998) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran myönnettäessä ja maksettaessa rahoitusta vuodelle 2010. Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita rahoitusta koskevia säännöksiä sovelletaan vuoden 2009 ja sitä edeltävien vuosien rahoitukseen.

Sen estämättä, mitä 3 momentissa säädetään, ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleen opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 16 §:n nojalla valtion rahoituksen perusteena käytettävistä opetus- ja kulttuuritoimen sekä vapaan sivistystyön keskimääräisistä yksikköhinnoista vuonna 2010 annetulla valtioneuvoston asetuksella (724/2009) säädettyjä lukiokoulutuksen, ammatillisen koulutuksen, ammattikorkeakoulujen, taiteen perusopetuksen ja kansalaisopistojen keskimääräisiä yksikköhintoja sovelletaan laskettaessa ja määrättäessä yksikköhintoja vuodelle 2010.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

66 §

Ammatillisen koulutuksen tuloksellisuusrahoitus

Sen estämättä, mitä 25 §:n 2 momentissa

säädetään ammatillisen koulutuksen tuloksellisuuteen perustuvasta rahoituksesta, vuonna 2010 tuloksellisuusrahoitukseen sovelletaan ennen lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

67 §

Ammatilliseen peruskoulutukseen valmistavien jaksojen rahoitus

Sen estämättä, mitä 25 §:n 3 momentissa säädetään ammatilliseen peruskoulutukseen ohjaavan ja valmistavan koulutuksen, vammaisille opiskelijoille järjestettävän valmentavan ja kuntouttavan opetuksen ja ohjauksen sekä maahanmuuttajille järjestettävän ammatilliseen peruskoulutukseen valmistavan koulutuksen yksikköhintojen laskemisesta, vuonna 2010 mainittujen koulutusten rahoitukseen sovelletaan ennen lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä.

68 §

Ammatillisen koulutuksen ja ammattikorkeakoulujen poistojen määrän vaikutus yksikköhintoihin

Sen estämättä, mitä 25 §:n 2 momentissa ja 26 §:n 2 momentissa säädetään, jos ammatillisen peruskoulutuksen järjestäjien kirjanpidon mukaisten ammatillisen koulutuksen poistojen määrä on vuosina 2005 ja 2009 alempi kuin 831,32 euroa vuodessa opiskelijaa kohden ja ammattikorkeakoulujen ylläpitäjien mainittuina vuosina tehtävien kirjanpidon mukaisten ammattikorkeakoulujen poistojen määrä on alempi kuin 487,31 euroa vuodessa ammattikorkeakoulun valtionosuuden perusteena käytettävää laskennallista opiskelijaa kohden, ammatillisen koulutuksen ja ammattikorkeakoulujen keskimääräistä yksikköhintaa korotetaan, siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarvittaessa säädetään, euromäärällä, joka vastaa edellä mainittujen euromäärien ja kirjanpidon mukaisten opiskelijaa kohden laskettujen poistojen erotusta. Mainitut euromäärät on laskettu vuoden 2005 kustannustasossa ja niitä tarkistetaan vuosittain kustannustason arvioidun muutoksen mukaisesti.

69 §

Aiemmin myönnettyjen ja maksamatta olevien perustamishankkeiden valtionosuudet

Ennen tämän lain voimaantuloa ammatillisen koulutuksen ja ammattikorkeakoulujen perustamishankkeisiin myönnetyt ja vuosittain maksettavat opiskelijaa kohti lasketut valtionosuudet vähennetään keskimääräisiä yksikköhintoja laskettaessa.

70 §

Valtionapuviranomainen perustamishankkeita koskevissa asioissa

Sen estämättä, mitä tämän lain 57 §:n 1 momentissa säädetään valtionapuviranomaisesta, opetusministeriö hoitaa valtionapuviranomaisen tehtävät perustamishankkeissa, joihin se on myöntänyt valtionosuiden ennen lain voimaantuloa.

71 §

Perustamishankkeen valtionosuuksien ja -avustusten palautus

Lain 53 §:n säännöksiä perustamishankkeiden osuudesta Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

keen valtionavustuksen palauttamisesta sovelletaan sellaiseen mainitussa 53 §:ssä tarkoitettuun toimenpiteeseen, joka on suoritettu, tai vahinkoon, joka on tapahtunut tämän lain voimaantulon jälkeen. Perustamishankkeeseen ennen tämän lain voimaantuloa myönnettyyn valtionosuuteen on voimassa soveltuvin osin, mitä mainitussa 53 §:ssä valtionavustuksesta säädetään.

72 §

Maahanmuuttajien perusopetukseen valmistavan opetuksen oppilasmäärän määräytymisen vuonna 2010

Sen estämättä, mitä 48 ja 49 §:ssä säädetään maahanmuuttajien perusopetukseen valmistavan opetuksen vuoden 2010 rahoituksen perusteena olevan oppilasmäärän laskemisesta ja tarkistamisesta, oppilasmäärään lisätään 20 päivänä syyskuuta 2009 kyseisessä koulutuksessa olevien oppilaiden määrä kerrottuna luvulla 0,5.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1706

L a k i**sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 3 päivänä elokuuta 1992 sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain (733/1992) 2, 6 ja 7 §, 3 luku, 22 ja 24 §, 31 §:n 2 ja 3 momentti, 37, 38, 42, 45 ja 45 b §,

sellaisina kuin niistä ovat 2, 37 ja 42 § laissa 1150/1996, 6 § laeissa 1114/1998, 716/2002, 1416/2004, 253/2007 ja 140/2008, 7 § mainituissa laissa 253/2007, 3 luku siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, 22 § mainituissa laeissa 1114/1998 ja 716/2002, 24 § osaksi viimeksi mainituissa laissa, 31 §:n 2 momentti viimeksi mainituissa laissa, 38 § laissa 1287/1993 ja 45 b § laissa 1290/2004, sekä

muutetaan lain nimike, 1, 8, 20, 26, 27 ja 29 §, 31 §:n otsikko ja 1 momentti sekä 32, 33, 39—41 ja 47 §,

sellaisina kuin niistä ovat 8, 20, 27 ja 29 §, 31 §:n 1 momentti sekä 33 § mainituissa laissa 716/2002, 26 § laissa 1187/2002, 32 § laissa 1145/2000 ja mainituissa laissa 716/2002, 39 § laissa 125/1999 ja 47 § osaksi laissa 303/1995, seuraavasti:

L a k i**sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta**

1 §

Sovelletamisala

Tätä lakia sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnitteluun ja valtionavustukseen, jos muussa laissa (*erityislaki*) niin säädetään.

8 §

Perustamishankkeiden valtionavustuksen jakaminen

Sosiaali- ja terveysministeriö jakaa valtion talousarviossa hyväksytyyn, perustamishank-

keisiin käytettävissä olevan valtionavustuksen aluehallintovirastoille.

Aluehallintovirastot jakavat sosiaali- ja terveysministeriön niille kohdentaman perustamishankkeisiin käytettävissä olevan valtionavustuksen edelleen toimialueensa kunnille ja kuntayhtymille.

20 §

Perustamishankkeeseen suoritettavan valtionavustuksen saaja ja perustamishankkeen edellytykset

Kunnalle ja kuntayhtymälle voidaan suorittaa valtionavustusta sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämiseksi tarpeellisiin perustamishankkeisiin, jos hanke on välttämätön kunnan tai kuntayhtymän sosiaali- ja terveyspalvelujen turvaamiseksi tai edellä 5 b §:ssä tarkoitetun toiminnallisen kehittämishankkeen toteuttamiseksi. Lisäksi edellytetään, että hankkeen kokonaiskustannukset ovat vähintään 300 000 euroa.

26 §

Perustamishankkeiden valtionavustus

Perustamishankkeisiin suoritetaan valtionavustusta enintään aluehallintoviraston vahvistamiin kustannuksiin. Kustannuksiin ei sisälly arvonlisäveron osuutta. Jos hankkeen toteutuneet kustannukset alittavat aluehallintoviraston vahvistamat kustannukset, suoritetaan valtionavustus toteutuneisiin kustannuksiin.

27 §

Valtionavustuksen suuruus

Perustamishankkeiden valtionavustus on 25—50 prosenttia 26 §:ssä tarkoitetuista kustannuksista. Valtionavustus määräytyy kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain (1704/2009) 29 §:n mukaisesti kunnan asukasta kohden lasketun tasatun laskennallisen verotulon (*tasattu verotulo*) perusteella. Kunta saa valtionavustusta 50 prosenttia, jos sen tasattu verotulo on tasausrajalla. Jos tasattu verotulo ylittää tasausrajan, valtionavustus määräytyy siten, että kukin tasa-

usrajasta laskettu vähintään yhden prosentin suuruinen tasatun verotulon kasvu vähentää valtionavustusta yhdellä prosenttiyksiköllä siihen saakka, kunnes valtionavustus on 25 prosenttia. Valtionavustusprosentti määräytyy perustamishankkeen vahvistamisvuodelle määritellyn tasatun verotulon perusteella. Milloin kyse on kahden tai useamman kunnan yhteisestä taikka kuntayhtymän perustamishankkeesta, valtionavustus määräytyy kunkin kunnan osuuteen tämän kunnan valtionavustusprosentin mukaan.

29 §

Valtionavustusselvitys ja -päättös

Perustamishankkeeseen suoritettavan lopullisen valtionavustuksen määrittämiseksi kunnan tai kuntayhtymän on tehtävä aluehallintovirastolle selvitys toteutetuista hankkeista ja niiden kustannusten yhteismäärästä. Selvitys toteutuneista kustannuksista on toimitettava aluehallintovirastolle viimeistään perustamishankkeen valmistumista seuraavan vuoden toukokuun 31 päivänä. Selvitys on kuitenkin aina toimitettava viimeistään kolmen vuoden kuluessa hankkeen aloittamisesta. Jos hanke on tällöin edelleen kesken-eräinen, voi aluehallintovirasto hakemuksen perusteella erityisestä syystä antaa enintään kaksi vuotta lisää aikaa selvityksen antamiseksi.

Aluehallintoviraston on tehtävä päätös perustamishankkeeseen suoritettavasta lopullisesta valtionavustuksesta kahden kuukauden kuluessa valtionavustusselvityksen saapumisesta.

Jos lopullinen valtionavustus sovellettavien laskentaperusteiden mukaan poikkeaa vähemmän kuin 200 euroa 28 §:n mukaisesti maksetun valtionavustuksen määrästä, ei erosta makseta eikä peritä takaisin.

31 §

Perustamishankkeiden valtionavustuksen vahvistaminen

Aluehallintoviranomainen vahvistaa kunnan ja kuntayhtymän toimintavuonna aloitettavat perustamishankkeet ja valtionavustuk-

sen määrittämisen perusteena olevat kustannukset.

32 §

Valtionavustuslain eräiden säännösten soveltaminen

Perustamishankkeiden valtionavustuksiin sovelletaan seuraavia valtionavustuslain säännöksiä:

- 1) 14 §:n säännöksiä valtionavustuksen saajan tiedonantovelvollisuudesta;
- 2) 20 §:n 1 momentin säännöksiä valtionavustuksen palauttamisesta;
- 3) 21 §:n säännöksiä velvollisuudesta valtionavustuksen takaisinperintään;
- 4) 24 §:n säännöksiä korosta;
- 5) 25 §:n säännöksiä viivästyskorosta;
- 6) 26 §:n säännöksiä kohtuullistamisesta;
- 7) 28 §:n säännöksiä takaisinperinnän määräajasta;
- 8) 29 §:n 2 momentin säännöksiä vanheneemisesta; sekä
- 9) 30 §:n säännöksiä kuittauksesta.

33 §

Oikaisumenettely

Jos kunta tai kuntayhtymä on tyytymätön aluehallintoviraston perustamishankkeen valtionavustusta koskevaan päätökseen, kunnalla tai kuntayhtymällä on oikeus kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan tehdä aluehallintovirastolle kirjallinen vaatimus päätöksen oikaisemisesta. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus.

39 §

Valtionapuviranomainen

Valtionapuviranomainen sosiaali- ja terveydenhuollon kehittämishankkeita koskevissa asioissa on sosiaali- ja terveysministeriö.

Valtionapuviranomainen sosiaali- ja terveydenhuollon perustamishankkeita koskevissa asioissa on aluehallintovirasto.

40 §

Aluehallintoviraston alueellinen toimivalta

Kuntayhtymiä koskevissa asioissa toimivaltainen on se aluehallintovirasto, jonka alueella on kuntayhtymän kotipaikka.

41 §

Määräykset

Aluehallintoviraston on valtionavustusasioita ratkaistessaan noudatettava sosiaali- ja terveysministeriön tai muun ministeriön oman toimialansa osalta antamia määräyksiä.

47 §

Yksityisen toimintayksikön henkilökunnan eläketurva

Sellaisen 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetun yksityisen palvelujen tuottajan, johon ennen 1 päivää tammikuuta 1984 on sovellettu eräistä valtion varoista suoritettavista eläkkeistä annettua lakia (382/1969), palveluksessa tämän lain voimaan tullessa olevalla henkilöllä on oikeus valtion varoista suoritettavaan vanhuus-, työkyvyttömyys-, työttömyys- ja osa-aikaeläkkeeseen soveltuvin osin samojen säännösten mukaan kuin virka- ja työsuhteessa valtioon olevalla henkilöllä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun henkilön kuoltua suoritetaan hänen jälkeensä valtion varoista perhe-eläkettä soveltuvin osin samojen säännösten mukaan kuin virka- tai työsuhteessa valtioon olleen henkilön jälkeen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu työnantaja on velvollinen vuosineljänneksittäin kunkin vuosineljänneksen päättymistä seuraavan kuukauden aikana maksamaan valtiolle eläkekustannusosuuden, jonka määrä on 25 prosenttia 1 momentissa tarkoitetuille henkilöille maksetuista palkoista.

Tämän lain mukainen eläkekustannusosuus sekä sille suorituksen viivästymisen ajalta laskettu korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettua korkokannan mukainen vuotuinen viivästyskorko saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä niin kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

Jos työnantajana on yhteisö tai yhtymä, jonka velvoitteista osakas tai yhtiömies vastaa niin kuin omasta velastaan, voidaan tämän lain mukainen eläkekustannusosuus sekä sille viivästyksen ajalta laskettu korko ulosottaa osakkaalta tai yhtiömieheltä niin kuin 4 momentissa säädetään.

Tämän lain voimaantulon jälkeen 1 mo-

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

mentissa tarkoitetun yksityisen palvelujen tuottajan palvelukseen tulleiden henkilöiden eläketurvasta on voimassa, mitä työntekijän eläkelaisissa (395/2006) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1707

Laki**perusopetuslain 5 ja 43 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä elokuuta 1998 annetun perusopetuslain (628/1998) 5 ja 43 §, sellaisena kuin ne ovat, 5 § laissa 1288/1999 ja 43 § laissa 1136/2003, seuraavasti:

5 §

Muu opetus ja toiminta

Kunta voi järjestää perusopetukseen valmistavaa opetusta, lisäopetusta ja kunnan päättämässä laajuudessa perusopetuksen 7—9 vuosiluokkien yhteydessä annettavaa joustavan perusopetuksen toimintaa. Kunta päättää perusopetuksen järjestämisestä muille kuin oppivelvollisille.

Joustavan perusopetuksen toiminnan järjestämisestä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

43 §

Rahoitus

Tässä laissa tarkoitettua esiopetusta ja perusopetusta varten myönnetään valtionosuutta siten kuin kunnan peruspalvelujen valtion-

osuudesta annetussa laissa (1704/2009) säädetään. Esiopetuksen ja perusopetuksen käyttökustannuksiin myönnetään muuta rahoitusta siten kuin opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetussa laissa (1705/2009) säädetään. Aamu- ja iltapäivätoimintaa varten myönnetään rahoitusta siten kuin opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta säädetään.

Perusopetuslain mukaiseen opetukseen ja toimintaan voidaan valtion talousarvioon otetun määrärahan rajoissa myöntää valtionavustusta ja valtionavustusta perustamishankkeisiin siten kuin opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1708

L a k i

taiteen perusopetuksesta annetun lain 11 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan taiteen perusopetuksesta 21 päivänä elokuuta 1998 annetun lain (633/1998) 11 § seuraavasti:

11 §

Valtionosuus

Kunta, joka järjestää taiteen perusopetusta, saa valtionosuutta kunnan asukasmäärän mukaan siten kuin kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetussa laissa (1704/2009) säädetään.

Edellä 2 §:n 2 momentissa tarkoitetulle koulutuksen järjestäjälle myönnetään valtionosuutta laskennallisten opetustuntien määrän mukaan. Kunnalle voidaan sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, myöntää oikeus saada valtionosuutta opetustuntien määrän mukaan. Oikeuden myöntämisestä on soveltuvin osin

voimassa, mitä 3 §:ssä koulutuksen järjestämisluvasta säädetään. Tässä momentissa tarkoitetun koulutuksen valtionosuudesta on voimassa, mitä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetussa laissa (1705/2009) säädetään.

Koulutuksen järjestäjälle voidaan myöntää valtionavustusta perustamishankkeisiin ja valtion talousarvioon otetun määrärahan rajoissa muihin valtionavustuksiin siten kuin opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1709

L a k i**kirjastolain 9 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä joulukuuta 1998 annetun kirjastolain (904/1998) 9 § seuraavasti:

9 §

Kunta saa valtionosuutta kirjaston käyttökustannuksiin siten kuin kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetussa laissa (1704/2009) säädetään.

Kunnalle myönnetään valtionavustusta valtion talousarvion rajoissa 4 §:ssä tarkoitettun keskuskirjasto- ja maakuntakirjastotehtävän hoitamiseen sekä kirjaston perustamishankkeeseen siten kuin opetus- ja kulttuuri-

toimen rahoituksesta annetussa laissa (1705/2009) säädetään. Perustamishankkeena pidetään myös kirjastoauton ja -veneen hankintaa.

Valtionavustusta voidaan myöntää myös muun kunnalle tai palvelun järjestäjälle annetun erityisen tehtävän hoitamiseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1710

Laki

kuntien kulttuuritoiminnasta annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kuntien kulttuuritoiminnasta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (728/1992) 3 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 643/1998, seuraavasti:

3 §

Valtionosuus ja -avustus

Kunnalle myönnetään valtionosuutta kulttuuritoimintaa varten siten kuin kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetussa laissa (1704/2009) säädetään.

Kunnalle sekä kunnan osoituksesta kulttuuritoimintaa harjoittavalle ja edistävälle,

kunnassa toimivalle yhteisölle, säätiölle tai laitokselle voidaan valtion talousarvioon otetun määrärahan rajoissa myöntää valtionavustusta kulttuuritoimintaa varten ja siinä tarvittavien tilojen perustamishankkeisiin siten kuin opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetussa laissa (1705/2009) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1711

Laki

lasten päivähoidosta annetun lain 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lasten päivähoidosta 19 päivänä tammikuuta 1973 annetun lain (36/1973) 12 §, sellaisena kuin se on laissa 738/1992, seuraavasti:

12 §
Tämän lain nojalla kunnan järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta annettua lakia (733/1992) sekä kunnan perus-

palvelujen valtionosuudesta annettua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1712

Laki

lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta annetun lain 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lasten kotihoidon ja yksityisen hoidon tuesta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1128/1996) 12 §:n 1 momentti seuraavasti:

12 §

Suhde muihin lakeihin

lakia (733/1992) sekä kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Kunnalle tästä laista aiheutuviin menoihin sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta annettua

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1713

L a k i

kansanterveyslain 19 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä tammikuuta 1972 annetun kansanterveyslain (66/1972) 19 §, sellaisena kuin se on laissa 746/1992, seuraavasti:

19 §
Kunnan tämän lain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta annettua lakia (733/1992) sekä kunnan perus-

palvelujen valtionosuudesta annettua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1714

L a k i

erikoissairaanhoidon lain 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 1 päivänä joulukuuta 1989 annetun erikoissairaanhoidon lain (1062/1989) 4 §, sellaisena kuin se on laissa 748/1992, seuraavasti:

4 §
Kunnan tämän lain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annettua lakia (733/1992) sekä kunnan perus-

palvelujen valtionosuudesta annettua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1715

L a k i**sosiaalihuoltolain 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä syyskuuta 1982 annetun sosiaalihuoltolain (710/1982) 2 §, sellaisena
kuin se on laissa 736/1992, seuraavasti:

2 §

Tässä laissa tarkoitettuun kunnan järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta annettua lakia (733/1992) sekä kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annet-

tua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1716

L a k i

toimeentulotuesta annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan toimeentulotuesta 30 päivänä joulukuuta 1997 annetun lain (1412/1997) 5 §
seuraavasti:

5 §

Valtionosuus ja -avustus

annettua lakia (733/1992) sekä kunnan perus-
palvelujen valtionosuudesta annettua lakia
(1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Tämän lain nojalla kunnan järjestämään
toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveyden-
huollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1717

Laki

kehitysvammaisten erityishuollosta annetun lain 48 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kehitysvammaisten erityishuollosta 23 päivänä kesäkuuta 1977 annetun lain (519/1977) 48 §, sellaisena kuin se on laissa 739/1992, seuraavasti:

48 §
Tämän lain nojalla järjestettävään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta annettua lakia (733/1992) sekä kunnan peruspalvelu-

jen valtiosuudesta annettua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1718

Laki

vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista 3 päivänä huhtikuuta 1987 annetun lain (380/1987) 5 §, sellaisena kuin se on laissa 743/1992, seuraavasti:

5 §

Suunnittelu ja rahoitus

Tässä laissa tarkoitettuun kunnan järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavus-

tuksesta annettua lakia (733/1992) sekä kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1719

Laki**kuntouttavasta työtoiminnasta annetun lain 25 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kuntouttavasta työtoiminnasta 2 päivänä maaliskuuta 2001 annetun lain (189/2001) 25 § seuraavasti:

25 §

Rahoitus

annettua lakia (733/1992) sekä kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettua lakia (1704/2009).

Tämän lain nojalla kunnan järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1720

L a k i

mielenterveyslain 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä joulukuuta 1990 annetun mielenterveyslain (1116/1990) 3 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1066/2009, seuraavasti:

3 §

Mielenterveyspalvelujen järjestäminen

huollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta annettua lakia (733/1992) sekä kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Kunnan tämän lain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveyden-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1721

L a k i**päihdehuoltolain 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä tammikuuta 1986 annetun päihdehuoltolain (41/1986) 4 §, sellaisena
kuin se on laissa 740/1992, seuraavasti:

4 §

*Suhde muihin lakeihin*annettua lakia (733/1992) sekä kunnan perus-
palvelujen valtiosuudesta annettua lakia
(1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Kunnan tämän lain nojalla järjestämään
toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveyden-
huollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1722

L a k i

tartuntatautilain 8 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 25 päivänä heinäkuuta 1986 annetun tartuntatautilain (583/1986) 8 §, sellaisena
kuin se on laeissa 756/1992 ja 1116/1998, seuraavasti:

8 §
Kunnan tämän lain nojalla järjestämään
toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveyden-
huollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta
annettua lakia (733/1992) sekä kunnan perus-

palvelujen valtionosuudesta annettua lakia
(1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1723

L a k i**terveydensuojelulain 58 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä elokuuta 1994 annetun terveydensuojelulain (763/1994) 58 §, sellaisena kuin se on laissa 1118/1998, seuraavasti:

58 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

annettua lakia (733/1992) sekä kunnan peruspalvelujen valtiosuudesta annettua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Kunnan tämän lain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1724

L a k i

elintarvikelain 85 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 13 päivänä tammikuuta 2006 annetun elintarvikelain (23/2006) 85 § seuraavasti:

85 §

Valtionosuus

jen valtionosuudesta annettua lakia
(1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Kunnan tämän lain nojalla järjestämään
toimintaan sovelletaan kunnan peruspalvelu-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1725

L a k i**kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain 8 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta 24 päivänä tammikuuta 1986 annetun lain (64/1986) 8 §, sellaisena kuin se on laeissa 763/1992 ja 1124/1998, seuraavasti:

8 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

nettua lakia (733/1992) sekä kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Kunnan tämän lain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta an-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1726

L a k i

kemikaalilain 61 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä elokuuta 1989 annetun kemikaalilain (744/1989) 61 §, sellaisena kuin se on laeissa 757/1992 ja 1119/1998, seuraavasti:

61 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

annettua lakia (733/1992) sekä kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Kunnan tämän lain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1727

L a k i**lääkelain 62 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 10 päivänä huhtikuuta 1987 annetun lääkelain (395/1987) 62 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 773/2009, seuraavasti:

62 §

Lääkkeitä voidaan Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuksen luvalla toimittaa sairaala-apteekista ja lääkekeskuksesta myös yksityisille sosiaali- ja terveydenhuollon toimintayksiköille, joiden kanssa kunta tai kuntayhtymä on tehnyt sopimuksen sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden ostamisesta so-

siaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta annetun lain (733/1992) 4 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaisesti tai jotka hoitavat muita lain nojalla kunnalle tai valtiolle kuuluvia tehtäviä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1728

L a k i

**kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta annetun lain 37 §:n
muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kulutustavaroiden ja kuluttajapalvelusten turvallisuudesta 30 päivänä tammikuuta 2004 annetun lain (75/2004) 37 § seuraavasti:

37 §
Kunnan tämän lain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta annettua lakia (733/1992) sekä kunnan perus-

palvelujen valtiosuudesta annettua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1729

L a k i**sosiaalisesta luototuksesta annetun lain 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaalisesta luototuksesta 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun lain (1133/2002)
3 §:n otsikko ja 1 momentti seuraavasti:

3 §

*Suhde muuhun lainsäädäntöön*annettua lakia (733/1992) sekä kunnan perus-
palvelujen valtionosuudesta annettua lakia
(1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Kunnan tämän lain nojalla järjestämään
toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveyden-
huollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1730

L a k i

raittiustyölain 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä marraskuuta 1982 annetun raittiustyölain (828/1982) 7 §, sellaisena
kuin se on laissa 741/1992, seuraavasti:

7 §
Kunnan tämän lain nojalla järjestämään
toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveyden-
huollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta
annettua lakia (733/1992) sekä kunnan perus-

palvelujen valtionosuudesta annettua lakia
(1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1731

L a k i**toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi annetun lain 14 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan toimenpiteistä tupakoinnin vähentämiseksi 13 päivänä elokuuta 1976 annetun lain (693/1976) 14 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 286/2006, seuraavasti:

14 a §

Kunta voi sopia toisen kunnan tai kuntayhtymän kanssa, että kunnalle tai sen viranomaiselle tässä laissa säädetty tehtävä annetaan virkavastuulla toisen kunnan tai kuntayhtymän viranhaltijan hoidettavaksi. Kuntayhtymä voi tehdä toisen kuntayhtymän kanssa edellä tarkoitetun sopimuksen, jos siihen on kuntayhtymän jäsenkuntien suostu-

mus. Kunnan tämän lain nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionavustuksesta annettua lakia (733/1992) sekä kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annettua lakia (1704/2009), jollei lailla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

N:o 1732

Valtioneuvoston asetus**kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Valtiovarainministeriön esittelystä säädetään 29 päivänä joulukuuta 2009 annetun kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain (1704/2009) 8, 29, 43, 47, 57 ja 68 §:n nojalla:

1 §

Kuntien syrjäisyysluvut

Kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain (1704/2009) 8 §:ssä tarkoitettu syrjäisyysluku muodostuu kahden väestöpohjaindeksin summasta, joiden kummankin minimiarvo on 0. Ensimmäinen väestöpohjaindeksi (*paikallinen väestöpohjaindeksi*) mittaa väestön määrää 25 kilometrin etäisyydellä ja toinen (*seudullinen väestöpohjaindeksi*) 50 kilometrin etäisyydellä kuntakeskuksesta.

Paikallinen väestöpohjaindeksi saadaan vähentämällä 15 000:sta enintään 25 kilometrin etäisyydellä asuvan väestön määrä ja jakamalla erotus 15 000:lla. Seudullinen väestöpohjaindeksi saadaan vähentämällä 60 000:sta enintään 50 kilometrin etäisyydellä asuvan väestön määrä ja jakamalla erotus 60 000:lla. Indeksit lasketaan Tilastokeskuksen viiden vuoden välein tarkistamasta tilastosta, joka koskee väestön jakautumista 1 neliökilometrin kokoisille alueille. Syrjäisyyslisään oikeutetut kunnat vuodenvaihteen 2005–2006 tilaston perusteella ovat seuraavat:

Kunta	Syrjäisyysluku
Utsjoki	1,94
Enontekiö	1,89
Savukoski	1,87
Muonio	1,77
Kolari	1,71
Pelkosenniemi	1,68
Salla	1,67
Puolanka	1,62
Kittilä	1,62
Ranua	1,61
Pello	1,59
Taivalkoski	1,56
Inari	1,56
Ylitornio	1,48
Posio	1,48
Hyrnsalmi	1,42
Vaala	1,40
Pudasjärvi	1,35
Sodankylä	1,34
Pyhäntä	1,34
Kinnula	1,24
Suomussalmi	1,24
Ilomantsi	1,23

Kunta	Syrjäisyyysluku
Kemijärvi	1,21
Kuhmo	1,19
Kivijärvi	1,09
Rautavaara	1,06
Valtimo	1,00
Pihtipudas	0,99
Viitasaari	0,96
Keitele	0,92
Juuka	0,92
Perho	0,91
Utajärvi	0,88
Karstula	0,87
Pyhäjärvi	0,85
Hailuoto	0,84
Kannonkoski	0,83
Nurmes	0,83
Kärsämäki	0,82
Halsua	0,81
Lestijärvi	0,78
Puumala	0,75
Kyyjärvi	0,75
Lieksa	0,71
Kuhmoinen	0,69
Vesanto	0,69
Kuusamo	0,68
Tervola	0,68
Heinävesi	0,65
Siikalatva	0,64
Kesälahti	0,58
Ristijärvi	0,58
Merikarvia	0,55
Kustavi	0,54
Karvia	0,54
Kangasniemi	0,52
Rantasalmi	0,51

2 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään syrjäisyyksilukujen tarkistamisesta, syrjäisyyksiluvut tarkistetaan tämän asetuksen perusteella ensimmäisen kerran vuodenvaihteen 2010—2011 tilaston perusteella ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran varainhoitovuonna 2012.

Verotuloihin perustuvassa valtionosuuden tasauksessa huomioon otettavat verotulot

Määrättäessä kunnan verotuloihin perustuvaa valtionosuuden tasausta otetaan kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 29 §:n mukaisina laskennallisina verotuloina huomioon verot varainhoitovuotta edeltävää vuotta edeltäneeltä verovuodelta. Jos verotulojen maksuunpanotiedot eivät ole käytettävissä varainhoitovuotta edeltävän

joulukuun 1 päivään mennessä, voidaan käyttää tätä aikaisemman verovuoden tietoja. Tällöin valtionosuuksien tasausten oikaisu tehdään kahden kuukauden kuluessa maksuunpanotietojen valmistumisesta.

Kunnan laskennallisena kunnallisverona käytetään verontilityslain (532/1998) 3 a §:ssä tarkoitettua laskennallista kunnallisveroa ja kunnan yhteisövero-osuutena mainitun pykälän mukaista maksettavaa yhteisöveroa.

Kunnan laskennallinen kiinteistövero saadaan kertomalla kunnan kiinteistöverolain (654/1992) 11, 12, 12 a, 12 b, 13, 13 a ja 14 §:ssä tarkoitettujen kiinteistöjen kiinteistölajeittaisten verotusarvojen yhteismäärät kaikkien kuntien kiinteistölajeittaisilla verotusarvoilla painotetuilla keskimääräisillä kiinteistöveroprosenteilla. Kiinteistöverolain 14 §:ssä tarkoitettujen voimaloitosten ja ydinpolttoaineen loppusijoituslaitosten sijaintikuntaan sovelletaan kuitenkin mainittujen laitosten osalta mainitun lain 11 §:ssä tarkoitettujen yleisten kiinteistöveroprosenttien perusteella laskettua keskimääräistä painotettua kiinteistöveroprosenttia. Kunnan laskennallinen verotulo saadaan laskemalla yhteen kunnan laskennallinen kunnallisvero, laskennallinen kiinteistövero sekä yhteisöveron määrä.

Laskennallista verotuloa laskettaessa asukaslukena käytetään sen vuoden asukaslukea, jonka tuloihin kunnallisvero ja yhteisövero perustuvat.

3 §

Kotikuntakorvausta koskevien tietojen toimitaminen

Kunnan ja muun esi- ja perusopetuksen järjestäjän on toimitettava valtiovarainministeriölle kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 43 §:ssä tarkoitettut tiedot niiden oppilaiden määrästä ja kotikunnista, joille se järjestää esi- ja perusopetusta. Tiedot on toimitettava Tilastokeskuksen lomakkeella viimeistään varainhoitovuotta edeltävän vuoden 20 päivään helmikuuta mennessä. Oppilaiden määrät ja kotikunnat on ilmoitettava erikseen 6, 7—12 ja 13—15 -vuotiaiden osalta. Lisäksi ne oppilaat, joilla ei ole Suomessa kotikuntaa tai joiden kotikunta on Ah-

venanmaan maakunnassa, on ilmoitettava eritellyinä.

4 §

Kustannustenjaon tarkistusta koskevat neuvottelut

Kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 47 §:n 1 momentissa tarkoitettut neuvottelut valtiovarainministeriön, sosiaali- ja terveystieteiden ministeriön, opetusministeriön ja Suomen Kuntaliitto ry:n välillä käydään valtiovarainministeriön johdolla.

5 §

Perushinnat vuonna 2010

Kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 6, 13, 14 ja 22—25 §:ssä tarkoitettut perushinnat ovat vuonna 2010 seuraavat:

Perushinta	Euroa
yleisen osan perushinta	30,45
sosiaalihuollon perushinnat	
1. 0—6 -vuotiaat	6 249,79
2. 7—64 -vuotiaat	291,92
3. 65—74 -vuotiaat	847,49
4. 75—84 -vuotiaat	5 113,61
5. 85 vuotta täyttäneet ja vanhemmat	14 041,43
työttömyyskertoimen perushinta	51,07
työttömien määrän perushinta	559,94
lastensuojelun perushinta	43,02
vammaisia koskeva perushinta	15,23
terveydenhuollon perushinnat	
1. 0—6 -vuotiaat	791,40
2. 7—64 -vuotiaat	879,92
3. 65—74 -vuotiaat	2 071,39
4. 75—84 -vuotiaat	3 995,44
5. 85 vuotta täyttäneet ja vanhemmat	6935,07

sairastavuuden perushinta	378,75
esi- ja perusopetuksen perushinta	6 604,64
yleisten kirjastojen perushinta	54,63
taiteen perusopetuksen perushinta	1,40
yleisen kulttuuritoimen perushinta	3,50

6 §

Peruspalvelujen hintaindeksi

Tilastokeskus tuottaa ja julkaisee kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 57 §:n 2 momentissa tarkoitetun peruspalveluiden hintaindeksin. Indeksiksi lasketaan Tilastokeskuksen julkaiseman kunnan palkansaajien ansiotason muutoksen, Tilastokeskuksen julkaisemien kuluttaja-, tukku- ja rakennuskustannusindeksien muutosten sekä kuntien palkkasidonnaisten maksujen muutosten perusteella. Palkkasidonnaisina maksuina pidetään kuntien maksamiin palkkoihin liittyviä kuntien työnantajina suorittamia kansaneläke-, sairausvakuutus-, työttömyysvakuutus- ja eläkemaksuja.

Peruspalveluiden hintaindeksissä painotetaan 1 momentissa mainittujen hinta- ja kustannusindeksien kehitystä kuntien ja kuntayhtymien sosiaali- ja terveydenhuollon sekä opetus- ja kulttuuritoimen tilinpäätösten mukaisilla kustannusosuuksilla. Kustannuk-

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Hallinto- ja kuntaministeri *Mari Kiviniemi*

siksi luetaan henkilöstön palkkausmenot sivukuluineen, tavaroiden ja palveluiden ostot sekä muut käyttökustannukset.

Peruspalveluiden hintaindeksin pisteluku on 100 vuonna 2000. Edellä 2 momentissa tarkoitettujen kustannusten painorakenne tarkistetaan määräajoin, vähintään joka viides vuosi.

Kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain 57 §:n 2 kohdassa tarkoitettu varainhoitovuodelle arvioitu kustannustason muutos perustuu valtiovarainministeriön ennusteeseen peruspalveluiden hintaindeksin muutoksesta. Ennuste perustuu uusimpiin käytettävissä oleviin 1 momentissa tarkoitettuihin indeksiin laskennassa käytettäviin tietoihin. Mainitun pykälän 3 kohdassa tarkoitettu varainhoitovuoden toteutuneen kustannustason muutoksen ja edellä mainitun arvioidun erotuksen perustuu peruspalveluiden hintaindeksin toteutuneeseen muutokseen.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Asetusta sovelletaan kuitenkin ensimmäisen kerran vuonna 2009 vahvistettaessa kunnille verotulojen perustuva valtionosuuden tasaus vuodelle 2010 ja päätettäessä kunnan peruspalvelujen valtionosuus vuodelle 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin asetuksen täytäntöönpanemiseksi.

Lainsäädäntöneuvos Auli Valli-Lintu

N:o 1733

Valtioneuvoston asetus**palosuojelurahastosta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 ja 3 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, *muutetaan* palosuojelurahastosta 26 päivänä kesäkuuta 2003 annetun valtioneuvoston asetuksen (625/2003) 2 §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentin johdantokappale sekä 3 § seuraavasti:

2 §

Tietojen ilmoittaminen palosuojelumaksun maksuunpanoa varten

Finanssivalvonta ilmoittaa palosuojelumaksun maksuunpanoa varten ulkomaalaisesta ETA-vakuutusyhtiöstä Etelä-Suomen aluehallintovirastolle tiedot:

Palosuojelurahastolain 2 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitetut maksuvelvolliset antavat palosuojelumaksun maksuunpanoa varten tarvittavat tiedot asianomaiselle aluehallintovirastolle sisäasiainministeriön laatimalla ilmoituslomakkeella. Ilmoituslomakkeesta tulee käydä esille tiedot:

3 §

Maksuunpanoluettelo

Aluehallintovirasto laatii maksuvelvollisista maksuunpanoluettelon, johon on merkittävä kunkin maksuvelvollisen nimi ja osoite, palosuojelumaksun laskuperuste ja määrä, maksulipun numero sekä eräpäivä. Suomessa vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa harjoittavan ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön osalta maksuunpanoluetteloon merkitään yhtiön nimi ja kotivaltio, ulkomaisen toimipaikan osoite sekä palosuojelumaksun suorittamista varten yhtiöllä olevan asiamiehen nimi ja osoite Suomessa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Ministeri *Jyri Häkämies*

Hallitusneuvos Tarja Oksanen

N:o 1734

Valtioneuvoston asetus**Pelastusopistosta annetun valtioneuvoston asetuksen 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, muutetaan Pelastusopistosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun valtioneuvoston asetuksen (658/2006) 2 §:n 1 momentti seuraavasti:

2 §

*Pelastusopiston neuvottelukunnan
koonpano ja asettaminen*

Pelastusopiston neuvottelukunnassa tulee olla edustaja sisäasiainministeriöstä, opetusministeriöstä, Pelastusopistosta, Savonia-ammattikorkeakoulusta ja hätäkeskuslaitoksesta. Muut jäsenet edustavat aluehallintovirastoja,

kunnallishallintoa, pelastuslaitoksia, tutkimuslaitoksia ja pelastusalan järjestöjä sekä muita Pelastusopiston toiminnan kannalta keskeisiä tahoja. Vähintään yhden jäsenistä tulee olla perehtynyt ruotsinkieliseen koulutukseen.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Ministeri *Jyri Häkämies*

Hallitusneuvos Tarja Oksanen

N:o 1735

Valtioneuvoston asetus**pelastustoimesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, *kumotaan* pelastustoimesta 4 päivänä syyskuuta 2003 annetun valtioneuvoston asetuksen (787/2003) 6 §:n 12 ja 13 kohta, ja *muutetaan* 3 §:n otsikko, johdantokappale sekä 1, 3 ja 5 kohta, 6 §:n 5, 7, 11 ja 15 kohta sekä 14 § seuraavasti:

3 §

Aluehallintoviraston tehtävät

Aluehallintoviraston tehtävänä on:

1) varautua pelastustoiminnan ja väestönsuojelun johtamiseen toimialueellaan ja laatia sitä koskevat suunnitelmat, ohjata pelastustoimen suunnittelua toimialueellaan sekä huolehtia osaltaan suunnitelmien yhteensovittamisesta;

3) edistää pelastustoimen ja pelastuslain 6 §:ssä tarkoitettujen tahojen yhteistoimintaa toimialueellaan;

5) huolehtia toimialueensa pelastustoimen palvelujen arvioinnista ja raportoinnista sisäasiainministeriölle.

6 §

Muiden viranomaisten osallistuminen pelastustoimeen ja virka-apu

Pelastuslain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettut viranomaiset ja laitokset ovat pelastusviranomaisten ohella velvollisia osallistumaan pelastustoimintaan ja väestönsuojeluun seuraavasti:

5) sosiaali- ja terveysministeriö, Terveiden ja hyvinvoinnin laitos, Lääkealan turvalli-

suus- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus, Terveidenhuollon oikeusturvakeskus ja Työterveyslaitos vastaavat niitä koskevista sääöksissä määrätyn työnjaon mukaisesti lääkinnälliseen pelastustoimintaan, sairaankuljetukseen, sosiaalitoimeen, terveysvalvontaan, tartuntatauti- ehkäisyyn, lääkehooltoon, kemikaalien aiheuttamien haittojen torjuntaan, terveydenhuoltohenkilöstöön ja oikeuslääkintään liittyvistä tehtävistä;

7) ympäristöministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, Suomen ympäristökeskus ja alueelliset elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset vastaavat niitä koskevista sääöksissä määrätyn työnjaon mukaisesti öljyvahinkojen torjunnan järjestämisestä ja johtamisesta, huolehtivat tulvasuojelusta ja patoturvallisuudesta sekä maankäytön suunnittelusta ja rakentamisen ohjaamisesta ja valvonnasta siten, että paloturvallisuus ja muut turvallisuustekijät otetaan huomioon siten kuin siitä erikseen säädetään, sekä antavat asiantuntija-apua pelastustoimenpiteisiin liittyvässä ympäristövahinkojen vaikutusten arvioinnissa;

11) Liikennevirasto ja Liikenteen turvallisuusvirasto osallistuvat pelastustoimintaan siten kuin niitä koskevassa erityislainsäädännössä säädetään ja ilmailua koskevista määräyksissä määrätään sekä avustavat pelastusviranomaisia toimialaansa liittyvissä turvalli-

suuskysymyksissä siten kuin niiden tehtävistä säädetään niitä koskevassa erityislainsäädännössä;

15) pelastuslaissa ja tämän asetuksen 3 §:ssä säädettyjen tehtävien lisäksi aluehallintovirasto huolehtii niistä pelastustoimeen liittyvistä tehtävistä, jotka aluehallintovirastolle kuuluvat muun lainsäädännön perusteella;

14 §

*Nuohoojan ammattipätevyys-
tunnustaminen*

Ulkomailla nuohoojan pätevyys saaneen

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 2009

Ministeri *Jyri Häkämies*

kelpoisuudesta nuohoustyöhön Suomessa päättää hakemuksesta Etelä-Suomen aluehallintovirasto opetushallituksen alaista valtakunnallista nuohoustoimen tutkintotoimikuntaa kuultuaan. Ulkomailla saadun pätevyys osoittamiseksi hyväksytään ulkomailla suoritusta tutkinnosta saatu tutkintotodistus tai muu vastaava todistus tai muu koulutuksesta annettu asiakirja sen mukaisesti kuin niistä säädetään laissa ammattipätevyys tunnustamisesta (1093/2007).

Etelä-Suomen aluehallintovirasto voi erityisestä syystä hyväksyä muunkin kuin 1 momentissa tarkoitetun selvityksen riittäväksi pätevyys osoitukseksi.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2010.

Hallitusneuvos Tarja Oksanen

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJÄ: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 1704—1735, 10 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2009

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904